

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, O. P. S., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**SYSTÉM OCHRANY VEŘEJNÉHO POŘÁDKU
V PODMÍNKÁCH MĚSTA OSTROV**

Autor práce: Michal Netrval, DiS.,
Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě
Forma studia: Kombinované
Vedoucí práce: Mgr. et Bc. Josef Kříha
Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2015

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v této práci.

Souhlasím, aby práce byla uložena v knihovně Vysoké školy evropských a regionálních studií v Českých Budějovicích a zpřístupněna v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Mgr. et Bc. Josefu Kříhovi, za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

NETRVAL, M. *Systém ochrany veřejného pořádku v podmínkách města Ostrov : Bakalářská práce.* České Budějovice : Vysoká škola evropských a regionálních studií, o. p. s., 2015. 62 s. Vedoucí bakalářské práce : Mgr. et Bc. Josef Kříha.

Klíčová slova: veřejný pořádek, ochrana veřejného pořádku, místní záležitosti veřejného pořádku, obecně závazná vyhláška, územní samospráva, Policie České republiky.

Bakalářská práce (dále jen „**práce**“) je teoreticky orientována. V širším aspektu osvětluje aktuální nastavení systému ochrany veřejného pořádku v podmínkách České republiky. V rámci úvodních kapitol analyzuje a vymezuje současné pojetí veřejného pořádku. Dílčím způsobem reflektuje operační prostor dotčených veřejnopořádkových činitelů, kteří jsou odpovědní za jeho ochranu. Specifikuje jejich věcnou a místní působnost, postavení a vzájemnou provázanost v současně nastaveném systému ochrany veřejného pořádku v podmínkách České republiky. Teoretická část práce je obohacena o přílehlavé kazuistiky a užitou kvalitativní výzkumnou techniku, tj. dotazníkové šetření, které zkoumá systém ochrany místních záležitostí veřejného pořádku ve městě Ostrov. Výstupem práce je i monitoring případných právních a praktických diskrepancí v aktuálně nastaveném systému a podmínkách ochrany veřejného pořádku na daném teritoriálním území města Ostrov, včetně návrhů možných zefektivňujících opatření.

ABSTRACT

NETRVAL, M. *The Protection System Public Order in the Conditions of the City Ostrov : Bachelor thesis*. České Budějovice : The College of European and Regional Studies, 2015. 62 p. Supervisor : Mgr. et Bc. Josef Kříha.

Key words: public order, protection of public order, local matter of public order, legally binding regulation, local government, The Police of the Czech republic.

The bachelor's thesis (hereinafter „**thesis**“) is theoretically oriented. It clarifies in the broad aspect the actual adjustment of the protection system of the public order in the Czech Republic conditions. It analyses and defines the contemporary conception of the public order within the introductory chapters. It reflects in the partial way the operating area of the concerned public order officials which are responsible for its protection. It specifies their factual and local effectiveness, position and the reciprocal coherence in the contemporarily adjusted protection system of the public order in the Czech Republic conditions. The theoretical part of the thesis is enriched with tight case history and use of qualitative research method, i.e. questionnaire survey, which will study the protection system of the local issues of the public order in the town Ostrov. The output of the thesis is also the monitoring of the possible law and practical discrepancies in the actually adjusted system and the protection conditions of the public order in the given territorial area of the town Ostrov, including the suggestions of the possible arrangements increasing the effectiveness.

Obsah

Úvod	8
1. Cíle a metodika bakalářské práce	10
2. Veřejný pořádek, základní východiska a pojmosloví	11
2.1 Ochrana veřejného pořádku	13
2.2 Místní záležitosti veřejného pořádku	15
3. Policie České republiky	17
3.1 Řízení Policie České republiky	17
3.2 Organizace Policie České republiky	19
3.3 Služba Pořádkové policie	21
3.3.1 Organizace služby pořádkové policie	21
3.3.2 Prostředky služby pořádkové policie	22
3.3.3 Metody u služby pořádkové policie	23
3.3.4 Obvodní, místní oddělení	25
3.4 Spolupráce Policie České republiky	26
3.4.1 Spolupráce Policie České republiky s obcemi	28
3.4.2 Spolupráce Policie České republiky s ostatními právníckými a fyzickými osobami	30
4. Obce	32
4.1 Působnost obce.....	33
4.2 Orgány obce	35
4.3 Právní předpisy obce	38
4.4 Obce a místní záležitosti veřejného pořádku	40
5. Praktická část bakalářské práce	43
5.1 Případová studie z prostředí města Ostrov	44
5.3 Výzkum místních záležitostí veřejného pořádku v podmínkách města Ostrov	47
5.3.1 Hypotézy	47
5.3.2 Výzkumný vzorek	47
5.3.3 Popis sběru dat	48
5.3.4 Výsledky výzkumu	48
Závěr	51
Seznam použitých zdrojů	53

Seznam příloh.....	56
Seznam zkratk	57
Seznam tabulek a grafů.....	58
Přílohy	59

Úvod

Existence normativních a nenormativních systémů upravujících veřejný pořádek jsou nezbytnou podmínkou pro zajištění chodu každé společnosti.¹ Z tohoto důvodu sahá zájem společnosti na jeho ochraně již do období starověku. Vzhledem k specifčnosti a různorodosti každého společenského zřízení, která jsou dána zejména historickým vývojem, si utváří každá společnost vlastní systém ochrany veřejného pořádku. Tímto je dána celospolečenská aktuálnost vybraného téma, neboť společnost musí neustále přizpůsobovat systém ochrany veřejného pořádku současnému vývoji ve společnosti.

Ochrana veřejného pořádku obsahuje celý komplex politických, právních, sociálně ekonomických a jiných opatření, které směřují přímo či zprostředkovaně k zajištění klidu a pořádku ve společnosti.² Z rozsahu vybraných opatření je zřejmé, že systém ochrany veřejného pořádku nemůže tvořit pouze jeden subjekt, ale je nutné vytvořit funkční na sobě závislý systém, ve kterém dojde k rozdělení jednotlivých úkolů. Současný systém ochrany veřejného pořádku je založen na spolupráci zainteresovaných subjektů, kdy každý v něm má své specifické úkoly.

Subjekty systému ochrany veřejného pořádku můžeme rozdělit podle formy jeho ochrany na normotvorné a výkonné. Mezi normotvorné subjekty ochrany veřejného pořádku řadíme zákonodárné sbory, zejména pak Vládu ČR, Parlament ČR a obecní zastupitelstva. Mezi výkonné subjekty ochrany veřejného pořádku řadíme v první řadě Policii ČR a orgány obcí (např. starostu, městský úřad s jeho odbory a obecní policii), ve druhé řadě dále právnické osoby (např. soukromé bezpečnostní služby), dále různé neziskové organizace (např. oblastní charity, centra pro sociálně vyloučené jedince, a mnoho dalších), a na závěr nesmíme zapomenout ani na samotné občany.³

Současná spolupráce zainteresovaných subjektů funguje převážně na základě jejich dobrovolnosti, což je největším problémem současného systému. Legislativně nejvýznamnějšími předpisy při spolupráci mezi jednotlivými subjekty jsou zákon číslo 273/2008 Sb., *o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů* (dále jen „**zákon o Policii ČR**“), zákon č. 128/2008 Sb., *o obcích, ve znění pozdějších předpisů* (dále jen „**zákon o obcích**“), zákon č. 553/1991 Sb., *o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů* (dále jen „**zákon o obecní policii**“), zákon č. 200/1990 Sb., *o přestupcích, ve*

¹ MACEK, P., ZÁMEK, D., *Policie a hromadná narušení veřejného pořádku*. Praha, 2007, s. 11.

² MACEK, P., ZÁMEK, D., *Policie a hromadná narušení veřejného pořádku*. Praha, 2007, s. 13.

³ MACEK, P., ZÁMEK, D., *Policie a hromadná narušení veřejného pořádku*. Praha, 2007, s. 14, 15.

znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o právu shromažďovacím“), a v neposlední řadě nařízení Vlády ČR č. 397/1992 Sb., kterým se stanoví podrobnější úprava vztahů Policie České republiky k orgánům obcí a obecní policii, ve znění pozdějších předpisů.

Dalším důležitým dokumentem, který se zabývá ochranou veřejného pořádku, jsou strategie prevence kriminality. Tyto dokumenty plní cíle stanovené v programových prohlášeních vlád České republiky a respektují mezinárodní doporučení na úseku vnitřní bezpečnosti státu. V současné době se postupuje podle strategie prevence kriminality na léta 2012 až 2015, schválenou za vlády premiéra Petra Nečase usnesením Vlády ČR č. 925/2011 Sb., ze dne 14. prosince 2011.

Při výběru téma bakalářské práce byly zohledněny praxeologické zkušenosti zpracovatele bakalářské práce, který je aktuálně služebně zařazen u bezpečnostního sboru Policie České republiky, v rámci dislokace Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje, Územního odboru Karlovy Vary, na obvodním oddělení policie ve městě Ostrov. Inspiraci k výběru zadaného téma bakalářské práce hledal zpracovatel v jeho celospolečenské aktuálnosti, a dále jeho zájmu o reflexi stavu zkoumané problematiky ve městě Ostrov.

1. Cíle a metodika bakalářské práce

Hlavním cílem bakalářské práce je aktuálně přiblížit problematiku zajišťování ochrany veřejného pořádku, a to především z hlediska existujících mechanismů, které k tomuto účelu právní řád poskytuje veřejnopořádkovým činitelům. V užším aspektu bude reflektován a vyhodnocován konkrétní stav ochrany veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku se zaměřením na teritoriální území města Ostrov.

Bakalářská práce je členěna na dvě základní části. **První část** je orientována teoreticky. V této části bude provedeno vymezení důležitých pojmů, jako je: „veřejný pořádek“, „ochrana veřejného pořádku“ a „místní záležitosti veřejného pořádku“. V navazujících kapitolách bude provedena samotná analýza současného systému ochrany veřejného pořádku, přičemž bude provedena jeho segmentace na jednotlivé subjekty. Subjekty budou následně podrobeny samostatné analýze, za účelem zjištění jejich funkce, postavení v nastaveném systému, úkolů na úseku ochrany veřejného pořádku, a v neposlední řadě vzájemné závislosti. Pro tvorbu teoretické části práce budou využity metody sběru dat, metody analýzy a syntézy, budou zpracovávány informace získané studiem odborné literatury na zadané téma (knihy, publikace v časopisech, a na internetových tematických serverech), účinných zákonných a podzákonných norem, obecně závazných právních předpisů a interních aktů řízení, které upravují nebo se zmiňují k řešené problematice.

Ve druhé části práce, která je výhradně praktická, bude provedena aplikace zjištěného systému ochrany veřejného pořádku v České republice, do konkrétních podmínek města Ostrov. K tomuto bude provedena kazuistika vybraného bezpečnostního problému, který byl řešen subjekty zapojenými do ochrany veřejného pořádku ve městě Ostrov. Pro kvantitativní výzkum bude provedena matematicko-statistická metoda dotazníkového šetření, jejímž úkolem bude zjistit do jaké míry je nastavený systém ochrany veřejného pořádku ve městě Ostrov efektivní, a kvalitativní. Dotazníkové šetření bude směřováno k policistům obvodního oddělení Policie České republiky v Ostrově, pracovníkům územní samosprávy města Ostrov a v neposlední řadě k samotným občanům města.

2. Veřejný pořádek, základní východiska a pojmosloví

S pojmem veřejného pořádku se setkáváme nejen v právních předpisech České republiky, ale i právních předpisech Evropské unie, avšak jeho přesnou definici bychom hledali v těchto předpisech marně.⁴ Objektivním důvodem pro takovéto rozhodnutí našich, ale i zahraničních zákonodárců je fakt, že díky neexistenci normativní právní definice si pojem veřejný pořádek zachovává značnou elasticitu a tedy schopnost reagovat na právní vývoj. Jeho obecná definice by jen obtížně obsáhla veškeré právní vztahy, v nichž pojem vystupuje a omezila by další možnosti jeho užití. Takto je umožněna interpretace a uvážení samotného správního subjektu, který normu obsahující předmětný pojem aplikuje a zabývá se jím v praxi.

Pojem veřejného pořádku zahrnuje takové zájmy státu, na jejichž ochraně je třeba bezpodmínečně trvat.⁵ Tato práce se zabývá problematikou veřejného pořádku z pohledu zajištění klidu a pořádku ve společnosti. Z tohoto úhlu pohledu je pojem veřejný pořádek obsažen zejména v normách správního práva. Správní právo hovoří o pojmu veřejného pořádku jako o pojmu mnohotvárném, jehož výklad je velmi složitý a z hlediska teorie správního práva je nazýván jako právně neurčitý pojem.⁶

Pro příklad **Macek** a **Filák** definují ve své knize „**Pořádková činnost policie (obecná část)**“ veřejný pořádek jako:

„Souhrn společenských vztahů, které vznikají, rozvíjejí se a zanikají na místech veřejných a veřejnosti přístupných, které jsou upraveny právními i neprávními normativními systémy, jejichž zachování je významné pro zajištění klidného a bezporuchového chodu společnosti.“⁷ Ke stejné definici dochází i **Hrudka** ve své knize „**Organizace a činnost policejních služeb: stav k 1.1.2012.**“⁸

Horzinková a **Kučerová** definují ve své knize „**Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou**“ veřejný pořádek jako:

„Klidné spořádané soužití občanů, které je třeba chránit proti závažnějším útokům narušujícím tento veřejný klid a pořádek jako veřejný statek skupinového zájmu. Za tím účelem jsou v celé řadě právních norem stanovena pravidla chování osob na veřejnosti a ve vztahu k ostatním, ovšem do pojmu je třeba v širším slova smyslu zahrnout též

⁴ PIKNA, B., *Vnitřní bezpečnost a veřejný pořádek v evropském právu: (oblast policejní a justiční spolupráce)*. Praha, 2006, s. 76

⁵ ŠÁMAL, P., *Trestní řád. Komentář*. Praha, 2013, s. 4082.

⁶ MACEK, P., FILÁK, A. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha, 2002, s. 17.

⁷ MACEK, P., FILÁK, A. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha, 2002, s. 18.

⁸ HRUDKA, J., *Organizace a činnost policejních služeb: stav k 1.1.2012*. Praha, 2012, s. 16, 17.

*pravidla nepsaná, na jejichž dodržování se společnost za léta své existence konkludentně shodla.*⁹ Autorky této definice s uvedeným pojmem dávají do souvislosti další pojmy jako je morálka a etika.

Vangeli definuje ve své knize „**Zákon o policii České republiky s komentářem**“ veřejný pořádek jako:

*„Souhrn právních i neprávních norem platných v daném místě a čase upravujících chování osob ve veřejném prostoru.“*¹⁰

Při bližším pohledu na výše citované definice pojmu veřejného pořádku zjišťujeme, že si jsou tyto definice v jádru své podstaty velmi podobné. Při jejich teoretickém rozboru docházíme k závěru, že v první řadě v každé moderní společnosti existují dvojí pravidla chování lidí. V první řadě hovoříme o tzv. formalizovaných pravidlech, která jsou přesně a výslovně označena v právních normách. Příkladem takovéto normy je zákon o přestupcích, kde jsou výslovně označeny činnosti zákonem zakázány. Na druhé straně jsou tzv. neformalizovaná pravidla chování lidí, která nejsou a ani nemohou být vyjádřeny v právních normách. Příkladem takovýchto norem jsou naučená pravidla slušného chování.¹¹ Druhým důležitým znakem pojmu veřejného pořádku je místo realizace společenských vztahů, které tvoří jeho obsah. Musí se jednat o místa veřejná, nebo veřejnosti přístupná, a to i přechodně. Jde tedy o místa, která jsou potenciaálně přístupná komukoliv, přičemž je nerozhodné, zda po celých 24 hodin nebo jenom část dne, či za úplatu nebo bezplatně. Tímto je dáno, že jde o chování lidí na veřejnosti.¹² Třetím důležitým znakem pojmu veřejného pořádku je určitý čas. Tento prvek odráží změnu společnosti z pohledu jejího vývoje, neboli to, co bylo dříve považováno za narušení veřejného pořádku, dnes již není a naopak, dále pak denní a noční dobu, roční období, případně různé tradice a zvyky.¹³

Co se týká pojmosloví veřejného pořádku, ve starších právních předpisech se můžeme setkat i s pojmem „vnitřní pořádek“. V právních předpisech se dále často setkáváme s pojmy, jako je „ochrana veřejného pořádku“, případně „místní záležitosti veřejného pořádku“. Těmto pojům se budou dále věnovat navazující podkapitoly 2.1 a 2.2.

⁹ HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha, 2009, s. 193.

¹⁰ VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha, 2014, s. 19.

¹¹ MACEK, P., FILÁK, A. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha, 2002, s. 18, 19.

¹² HRUDKA, J., *Organizace a činnost policejních služeb: stav k 1.1.2012*. Praha, 2012, s. 16, 17.

¹³ MACEK, P., FILÁK, A. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha, 2002, s. 21.

2.1 Ochrana veřejného pořádku

Každá demokratická společnost má za povinnost garantovat zajištění klidu a pořádku potřebného pro nerušený chod celé společnosti, a to jak na teritoriu státu, tak i v jeho jednotlivých místech.¹⁴

Z rozboru pojmu veřejného pořádku vyplývá, že veřejný pořádek je chápán jako konkrétní žádoucí stav ve společnosti, kdy jsou pravidla chování lidí na veřejnosti, regulovaná sociálními normami, a ve své podstatě dodržována. Veřejný pořádek je nezbytnou podmínkou pro zajištění chodu celé společnosti, konkrétně pak pro činnost všech jeho politických, hospodářských aj. subjektů, jakož i pro běžný život občanů. Zajištění ochrany veřejného pořádku lze chápat jako záležitost celé společnosti, a zároveň jako proces, na kterém se kromě státních orgánů (např. Policie ČR, orgánů místní samosprávy apod.) podílí též další orgány, instituce i jednotliví občané. Ochrana veřejného pořádku patří k významným vnitřním funkcím každého demokratického státu.¹⁵

Obecně lze vymezit obsah ochrany veřejného pořádku jako celý komplex politických, právních, sociálně ekonomických a jiných opatření směřujících přímo či zprostředkovaně k zajištění klidu a pořádku ve společnosti.¹⁶

Tato opatření spočívají ve vytváření příznivé společensko-politické situace pro zajišťování veřejného klidu a pořádku, dále v regulaci daných vztahů právními normami a bezprostřední realizaci těchto právních norem. Zjednodušeně řečeno lze říci, že se jedná o předcházení a zabraňování narušení veřejného pořádku, jeho obnovování, popřípadě vzetí narušitelů k zodpovědnosti.¹⁷

Každý subjekt, který se účastní na ochraně veřejného pořádku, má vymezeno svoje postavení. Podle toho lze v procesu ochrany veřejného pořádku stanovit dvě základní formy jeho ochrany, a to:

- a) formu **normotvornou**
- b) formu **výkonnou**.

Na **normotvorné formě** ochrany veřejného pořádku se podílí zejména zákonodárné sbory, které svojí zákonodárnou činností stanoví postavení všech dalších

¹⁴ MACEK, P., ZÁMEK, D., *Policie a hromadná narušení veřejného pořádku*. Praha, 2007, s. 11.

¹⁵ MACEK, P., ZÁMEK, D., *Policie a hromadná narušení veřejného pořádku*. Praha, 2007, s. 13.

¹⁶ MACEK, P., FILÁK, A. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha, 2002, s. 21.

¹⁷ MACEK, P., ZÁMEK, D., *Policie a hromadná narušení veřejného pořádku*. Praha, 2007, s. 13, 14.

subjektů v tomto procesu, včetně jejich práv a povinností. Mezi hlavní a zároveň jediný zákonodárný sbor České republiky řadíme Parlament České republiky (dále jen „**Parlament ČR**“). Normotvorná činnost ochrany veřejného pořádku zahrnuje též regulaci tzv. místních záležitostí veřejného pořádku, jimiž se bude dále zabývat samostatná kapitola 2.2 této práce. Normotvorná činnost ochrany veřejného pořádku zahrnuje zejména tvorbu zákonů v oblasti trestně právní, správně právní a občanskoprávní, které lze považovat za oblasti nejfrekventovanější a zároveň nejvýznamnější.¹⁸

Základ **výkonné formy** ochrany veřejného pořádku je dán již realizací výše uvedené formy, jíž je stanoveno postavení jednotlivých subjektů ochrany veřejného pořádku. Jde o vymezení pravomoci a působnosti státních orgánů v procesu ochrany veřejného pořádku, právní postavení jejich pracovníků, jakož i postavení jednotlivých občanů.¹⁹ Mezi výkonné orgány České republiky v oblasti ochrany veřejného pořádku řadíme zejména jednotlivá ministerstva a jejich orgány, dále základní územně samosprávné celky (obce) a vyšší územně samosprávné celky (kraje). Z ministerstev má na daném úseku nejvýšadnější postavení Ministerstvo vnitra České republiky, a pod něj podřízený bezpečnostní sbor Policie České republiky, a z územně samosprávných celků sem řadíme obce.

Na základě výše uvedeného lze ochranu veřejného pořádku shrnout definicí autorů **Macka** a **Filáka**, kteří definují ve své knize „**Pořádková činnost policie (obecná část)**“ ochranu veřejného pořádku jako:

„Normotvornou a výkonnou činnost příslušných státních orgánů, organizací a institucí realizovanou za účasti občanů, jejímž obsahem je právní regulace společenských vztahů, jejich kontrola dodržování, jakož i provádění příslušných opatření s cílem předcházení narušování a obnovení již narušeného veřejného pořádku.“²⁰

Na závěr je nutné uvést, že při procesu ochrany veřejného pořádku je právní úprava společenských vztahů v oblasti veřejného pořádku pouze výchozím momentem a prvním předpokladem, na který musí následně navazovat činnost kompetentních orgánů a jejich pracovníků při realizaci vytvořených právních norem.

¹⁸ MACEK, P., FILÁK, A. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha, 2002, s. 22.

¹⁹ MACEK, P., FILÁK, A. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha, 2002, s. 23.

²⁰ MACEK, P., FILÁK, A. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha, 2002, s. 23.

2.2 Místní záležitosti veřejného pořádku

Koncepce místních záležitostí veřejného pořádku (dále jen „MZVP“) vychází ze všeobecného poznatku, že veřejný pořádek není na území celé České republiky narušován stejným způsobem, kdy každá lokalita se potýká se specifickými problémy, které mohou vést, nebo již narušují veřejný pořádek v této lokalitě. Vzhledem ke složitosti legislativního procesu je značně neefektivní řešit vzniklý problém v jedné konkrétní lokalitě tvorbou nového zákona. Zákonodárci tedy přistoupili k řešení, které spočívá ve zvýšení pravomoci územně samosprávných celků, tedy obcí a krajů, které mohou vydávat za účelem zabezpečování MZVP obecně závazné vyhlášky, ve kterých mohou stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci, jsou takové činnosti zakázány.²¹

Pro příklad **Macek** ve své knize „**Bezpečnostní služby**“, definuje pojem MZVP jako:

„Veřejný pořádek, odehrávající se v konkrétním místě, kdy však jsou obcí stanovena obecně závaznou vyhláškou další pravidla dodržování veřejného pořádku, zakazující některá jednání charakterizovaná jako přestupek a platná v konkrétní lokalitě, při jejichž porušení následuje sankce.“²²

Na základě získaných poznatků z předchozí podkapitoly 2.1 můžeme rozdělit činnost jednotlivých veřejnopořádkových činitelů na ochraně MZVP do dvou základních kategorií. Do **první kategorie** řadíme obce, respektive její zastupitelstvo, které je ze zákona oprávněno vydávat právní předpisy obce, tzv. obecně závazné vyhlášky. Skrze tyto právní předpisy zabezpečují obce problematiku MZVP na svém území. Hovoříme tedy o tzv. normotvorné činnosti obce. Do **druhé kategorie** řadíme základní útvary pořádkové služby Policie České republiky a dále orgány obcí, např. obecní policii, které se zabývají tzv. výkonnou činností na úseku zabezpečování MZVP na území obce. V první řadě jde o přímý dohled jmenovaných orgánů na dodržování veřejného pořádku v obci, a dojde-li k jeho narušení, jsou dotčené orgány ze zákona povinny zajistit jeho opětovné nastolení.

²¹ ČESKO. Zákon č. 128 Parlamentu České republiky ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecní zřízení). In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2000, částka 38, čl. 128-130. Dostupné z WWW: < http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=128/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 10.

²² MACEK, P., *Bezpečnostní služby*. Praha, 2008, s. 83.

Celá koncepce zabezpečování MZVP je založena výhradně na vzájemné spolupráci výše uvedených veřejnoprávních činitelů. Spolupráce se vyznačuje dobrovolností, neboli ochotě dotčených činitelů ke spolupráci. Veřejnoprávní činitelé si ji nemohou mezi sebou nijak právně vynutit. Cílem spolupráce je zlepšení stavu veřejného pořádku na konkrétním území obce. Výše uvedeným orgánům se dále podrobně věnují navazující kapitoly č. 3 a č. 4.

K věci je nutné doplnit, že vyjma shora uvedených orgánů se na stavu veřejného pořádku na konkrétním území obce podílejí i další subjekty, jejichž úkolem je zejména provádění primární, sekundární, případně terciární prevence kriminality. Mezi tyto subjekty řadíme zejména různé neziskové organizace, jako jsou např. oblastní charity, které se starají o osoby bez domova, centrum DROP IN, které se zabývá problematikou drogově závislých osob, či z poslední doby hnutí SEBEREVOLTA O.P.S., která se snaží zlepšovat život v konkrétní lokalitě skrze nalezení smysluplného trávení svého volného času, a mnoho dalších obdobných organizací. Další, kdo se podílí na ochraně MZVP, jsou různé právnické osoby, typickým příkladem takovýchto osob jsou soukromé bezpečnostní služby, které se podílejí zejména na situační prevenci kriminality v dané lokalitě. V neposlední řadě musíme uvést i samotné občany dané lokality, kteří mohou výrazně zvýšit, svým chováním a přístupem k dané problematice, úroveň veřejného pořádku ve svém okolí.

Závěrem je nutné říci, že primární odpovědnost za ochranu veřejného pořádku v konkrétní lokalitě nese stát, který tuto odpovědnost deleguje na příslušné orgány. V případě MZVP hovoříme o obcích se svými orgány a základních útvarech Policie České republiky. Tíha činnosti těchto orgánů by měla směřovat k preventivním činnostem na daném úseku. Vzájemná spolupráce mezi dotčenými orgány je založena výhradně na dobrovolnosti a ochotě ke spolupráci. To samé platí i k ostatním výše zmíněným neziskovým organizacím, právnickým a fyzickým osobám. Praxe ukazuje, že vysoké úrovně veřejného pořádku v konkrétní lokalitě lze zajistit jen vzájemnou aktivní spoluprací všech dotčených subjektů.

3. Policie České republiky

Policie České republiky (dále jen „**Policie ČR**“) je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor sloužící veřejnosti, který byl zřízen zákonem České národní rady ze dne 21. června 1991, novelizovaným dne 17. července 2008 zákonem č. 283/2008 Sb., o Policii České republiky.²³ Policie ČR je státním orgánem, který se řadí mezi výkonné orgány státní moci vedle vlády, ministerstev a jiných správních úřadů, státního zastupitelství, soudů a zákonodárných sborů.²⁴

Úkolem Policie ČR je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu, a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu.²⁵

3.1 Řízení Policie České republiky

V čele Policie ČR stojí policejní prezident, který odpovídá za činnost Policie ČR ministru vnitra. Podle zákona o Policii ČR je Policie ČR podřízena ministerstvu vnitra České republiky (dále už jen „**ministerstvo vnitra**“).²⁶

Obecně platí, že ministerstvo vnitra je vůči Policii ČR ve dvojitým postavení:

a) v postavení řídicího orgánu vnitřní správy resortu, což znamená, že s přihlédnutím na zákonné mantinely může ministerstvo vnitra ovlivňovat chod Policie ČR. Ministr vnitra zejména prostřednictvím policejního prezidenta stanovuje, jak má Policie ČR plnit své zákonné úkoly, vyjma těch úkolů, které jí ukládají zvláštní právní předpisy např. trestní řád.²⁷

²³ ČESKO. Zákon č. 283 České národní rady ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2008, částka 91, čl. 273-274. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=273/2008&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 1,2.

²⁴ VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha, 2014, s. 5.

²⁵ ČESKO. Zákon č. 283 České národní rady ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2008, částka 91, čl. 273-274. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=273/2008&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 2.

²⁶ ČESKO. Zákon č. 283 České národní rady ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2008, částka 91, čl. 273-274. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=273/2008&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 5.

²⁷ VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha, 2014, s. 36.

b) v postavení ústředního orgánu státní správy, tedy ve stejném postavení jako vůči všem jiným státním orgánům, což se projevuje v oblastech, které se dotýkají činnosti Policie ČR, zejména otázek občanských průkazů, hlášení pobytu, evidence obyvatel, zbraní a střeliva, cestovních dokladů, povolování pobytu cizinců a postavení uprchlíků, krizového řízení a integrovaného záchranného systému. Ministerstvo vnitra také plní koordinační úlohu v oblasti správního řízení a správního trestání a v oblasti služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Mimo to ministerstvo vnitra přímo zajišťuje komunikační síť pro Policii ČR.²⁸

Další úlohou ministerstva vnitra je vytváření podmínek pro plnění stanovených úkolů Policie ČR. V této rovině ministerstvo vnitra analyzuje rizikové faktory ohrožující vnitřní pořádek a bezpečnost státu, vytváří závazné koncepce v oblasti vnitřního pořádku a bezpečnosti, dohlíží na plnění těchto koncepcí, zpracovává návrhy systémových změn v činnosti Policie ČR a podílí se na jejich zavádění, vydává odborná stanoviska, vyžaduje v rámci své činnosti vůči Policii ČR informace a vysvětlení od policejních útvarů, a jinou odbornou podporu naopak Policii ČR poskytuje, zejména pokud jde o záležitosti přesahující působnost Policie ČR či resortu ministerstva vnitra. Dále se podílí na zabezpečování mezinárodní policejní spolupráce a vytváří podmínky pro spolupráci Policie ČR s ústředními správními úřady, jinými státními orgány a dále zpracovává návrhy právních a dalších předpisů. Kromě toho ministerstvo dbá o zachování zákonnosti ze strany Policie ČR a činí podle zákonů potřebná opatření k nápravě.²⁹

Na základě výše uvedeného můžeme vyvodit, že v současné době policejní prezidium odpovídá především za řízení výkonu služby, zatímco ministerstvo vnitra především za činnost legislativní, strategickou, metodickou, a částečně za ekonomické řízení a podporu.

²⁸ VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha, 2014, s. 35, 38.

²⁹ VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha, 2014, s. 38, 39.

3.2 Organizace Policie České republiky

Policie ČR je tvořena:

- a) Policejním prezidiem České republiky (dále jen „**policejní prezidium**“),
- b) útvary s celostátní působností,
- c) krajskými ředitelství Policie ČR (dále jen „**KŘP ČR**“),
- d) útvary zřízenými v rámci krajských ředitelství.³⁰

Policejní prezidium v čele s policejním prezidentem řídí činnost Policie ČR. Jeho stěžejní úlohou je určování cílů rozvoje Policie ČR, řešení koncepcí její organizace a řízení a stanovení úkolů jednotlivých služeb. V rámci Policie ČR působí služba pořádkové policie, služba dopravní policie, služba cizinecké policie, letecká služba, pyrotechnická služba, ochranná služba, služba kriminální policie a vyšetřování a další specializované služby. Policejní prezidium rovněž analyzuje a kontroluje činnost policie ČR, vytváří policejním útvarům podmínky pro plnění jejich úkolů a koordinuje jejich činnost při plnění úkolů, které přesahují jejich územní nebo věcnou působnost.³¹

Organizaci samotného policejního prezidia stanoví v současné době rozkaz policejního prezidenta č. 140/2013, kterým se vydává organizační řád policejního prezidia. Jeho tradiční součástí jsou ředitelství jednotlivých služeb Policie ČR a to, Úřad služby kriminální policie a vyšetřování, jakožto ředitelství této služby spadající pod prvního náměstka policejního prezidenta pro trestní řízení, a dále Ředitelství služby pořádkové policie, Ředitelství služby dopravní policie, Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál spadající pod náměstka policejního prezidenta pro uniformovanou Policii ČR. Součástí policejního prezidia jsou dále tradičně také např. pod policejního prezidenta spadající Odbor vnitřní kontroly, Operační odbor atd.³²

Útvary s celostátní působností plní specifické a vysoce specializované úkoly na celém území státu. Některé poskytují specifický servis ostatním policejním útvarům, jiné se specializují například na odhalování organizovaného zločinu nebo korupce a závažné finanční kriminality. Potírají také drogovou kriminalitu, nebo zajišťují ochranu prezidenta republiky a dalších ústavních činitelů. Útvary s celostátní působností zřizuje

³⁰ ČESKO. Zákon č. 283 České národní rady ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2008, částka 91, čl. 273-274. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=273/2008&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 6.

³¹ ČESKO. POLICIE ČR. PČR: *Policie České republiky* [online]. PČR © 2015 [cit. 2015-01-02]. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/>>, s. 6.

³² VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha, 2014, s. 41.

ministr vnitra na návrh policejního prezidenta. Organizačně pak spadají pod policejní prezidium.³³

KŘP ČR jsou organizační složkou státu a účetní jednotkou, jehož příjmy a výdaje jsou součástí rozpočtové kapitoly ministerstva vnitra. Svým postavením spadají mezi základní teritoriální součásti policejní organizace, které relativně komplexně odpovídají za bezpečnost na území kraje. Jde tedy o útvary s územně vymezenou působností. V čele KŘP ČR stojí ředitelé, kteří jsou personálně přímo podřízeni policejnímu prezidentovi a tvoří tak společně s ním, jeho náměstký. KŘP ČR zajišťují většinu policejních činností, které se dějí v rámci obvodu daného kraje. Tyto činnosti zajišťují buď přímo na úrovni kraje, nebo na nižší úrovni. Na úrovni kraje je to prostřednictvím součástí zřízených v rámci samotného KŘP ČR, kterými jsou zejména krajská služba kriminální policie a dále speciálně zaměřené útvary jako např. krajská zásahová jednotka, krajská speciální pořádková jednotka, krajský útvar sledování, odbor kriminalistické techniky a expertiz. Dále tvoří KŘP ČR řada různých metodických, odborných a organizačních součástí, jako jsou např. odbory služby pořádkové policie, odbory vnitřní kontroly a celá řada servisních součástí personalistických, ekonomických apod.³⁴ Novelou zákona o Policii ČR z roku 2008 bylo zřízeno celkem 14 Krajských ředitelství Policie ČR. Územní obvody KŘP ČR jsou shodné s územním obvodem vyšších územních samosprávných celků (krajů).³⁵

Útvary zřízené v rámci KŘP ČR jsou podle dikce zákona o Policii ČR všechny existující útvary řízené KŘP ČR. Zejména pak hovoříme o městských, obvodních ředitelství a územních odborech, a pod ně organizačně spadající základní útvary Policie ČR, kterými jsou obvodní a místní oddělení služby pořádkové policie.³⁶ Tyto útvary zřizuje na návrh ředitele KŘP ČR policejní prezident.³⁷

³³ ČESKO. POLICIE ČR. PČR: *Policie České republiky* [online]. PČR © 2015 [cit. 2015-01-02]. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/>>, s. 6.

³⁴ VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha, 2014, s. 44.

³⁵ ČESKO. Zákon č. 283 České národní rady ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2008, částka 91, čl. 273-274. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=273/2008&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 8.

³⁶ VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha, 2014, s. 45.

³⁷ ČESKO. Zákon č. 283 České národní rady ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2008, částka 91, čl. 273-274. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=273/2008&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 6.

3.3 Služba Pořádkové policie

Služba pořádkové Policie ČR (dále už jen „**pořádková služba**“) představuje základní pilíř Policie ČR. Jedná se o základní a početně nejsilnější službu, která v rámci Policie ČR působí. Z hlediska obsahu svých činností je zároveň službou nejuniverzálnější. Jedním z jejích charakteristických rysů je její bezprostřednost, která se projevuje plněním úkolů v přímém kontaktu s osobami, ale i její zaměření na plnění základních policejních úkolů, především na zajišťování ochrany veřejného pořádku.³⁸

Mezi základní úkoly pořádkové služby patří:

- ochrana veřejného pořádku, a to jak samostatně, tak i ve spolupráci s orgány obcí,
- ochrana bezpečnosti osob a majetku,
- plnění úkolů v trestním, přestupkovém i správním řízení,
- dohled na bezpečnost a plynulost silničního provozu a také na bezpečnou dopravu osob a přepravu zásilek po železnici.³⁹

Pořádkovou službu řadíme vzhledem k jejímu postavení v organizaci Policie ČR mezi výkonné články, neboť převážná většina jejich sil plní úkoly bezprostředně v terénu, v přímém kontaktu s obyvateli České republiky, a to každodenně a nepřetržitě. K přímému kontaktu pořádkové služby s veřejností jsou zřizována na území České republiky obvodní oddělení (dále jen „**OOP**“), a na území hlavního města Prahy místní oddělení (dále jen „**MOP**“). Stanovené úkoly pořádkové služby jsou plněny na těchto odděleních vzájemnou koordinací sil a prostředků, forem a metod činností podle dělby práce a katalogu činností.⁴⁰

3.3.1 Organizace služby pořádkové policie

Organizační články pořádkové služby dělíme podle způsobu plnění stanovených úkolů na **řídící** a **výkonné**.

Mezi hlavní **řídící** článek pořádkové služby řadíme policejní prezidium, kde má na starost výkon dané služby náměstek policejního prezidenta pro uniformovanou policii, pod jehož pravomoc spadá Ředitelství služby pořádkové policie (dále už jen „**ŘSPP**“). ŘSPP vykonává odbornou řídicí, organizační a metodicko-kontrolní činnost na úseku pořádkové služby, služební kynologie a hipologie, a speciálních

³⁸ HRUDKA, J., *Organizace a činnost policejních služeb: stav k 1.1.2012*. Praha, 2012, s. 55.

³⁹ ČESKO. POLICIE ČR. PČR: *Policie České republiky* [online]. PČR © 2015 [cit. 2015-01-02]. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/>>, s. 22.

⁴⁰ MACEK, P., FILÁK, A. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha, 2002, s. 66.

potápěčských činností a výcviku. Pro výkon stanovených úkolů je ŘSPP rozděleno na 3 odbory, a to:

- odbor metodiky, koordinace a podpory výkonu služby,
- odbor služební kynologie a hipologie,
- odbor speciálních potápěčských činností a výcviku.

Na úrovni KŘP ČR je výkon řídicích činností přenesen na zřízené odbory pořádkové služby a dále na zřízené územní odbory.⁴¹

Mezi **výkonné** články pořádkové služby, které jsou určeny k přímému kontaktu s veřejností, slouží síť OOP na území celé ČR a MOP na území hlavního města Prahy. Obvodní a místní oddělení (dále už jen „**oddělení**“) dělíme podle velikosti služebního obvodu a počtu policistů na oddělení I.(60 a více policistů), II.(30 – 60 policistů), III.(15 – 30 policistů), a IV. (méně než 15 policistů) typu. Hlavním určujícím parametrem při vytváření konkrétního typu oddělení jsou policejní statistiky, kde je brán zřetel na nápad trestné činnosti v konkrétní lokalitě, a dále na vytíženost jednotlivých policistů na zastávaných služebních místech. V praxi to pak znamená, že ve velkých městech se setkáváme zejména s oddělením I. až III. typu, kdežto na malých městech a vesnicích se setkáváme výhradně s oddělením IV. typu.⁴²

3.3.2 Prostředky služby pořádkové policie

Při plnění stanovených úkolů využívá pořádková služba prostředků, které lze rozdělit do třech základních skupin, a to na **právní, technické** a **organizačně řídicí**. Cílem těchto prostředků v praxi, je snaha o sladění činnosti pořádkové služby se zákony a jinými právními předpisy, především z hlediska garance ochrany práv a zájmů osob, vůči kterým jsou prováděny služební zákroky, úkony či jiná opatření, jakožto i ochranu osobám, jejichž práva a zájmy jsou v ohrožení. Dále snaha o plnění úkolů pořádkové služby s co největší efektivitou, a zároveň s co nejmenšími riziky pro životy a zdraví policistů a osob, které se na plnění úkolů pořádkové služby spolupodílejí.

Právními prostředky je vymezena pravomoc a působnost pořádkové služby v jednotlivých oblastech policejní činnosti. Tyto prostředky stanovují nejen možnost, ale též povinnost plnit úkoly na těchto úsecích. Právní prostředky řadíme do tří základních skupin a to obecně závazné právní předpisy, interní předpisy a jednotlivá oprávnění a povinnosti příslušníků pořádkové služby.

⁴¹ POLICIE ČR. Ředitelství služby pořádkové policie. *Policie.cz* [online] © 2014 [cit. 2015-01-04] Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/clanek/reditelstvi-sluzby-poradkove-policie-268814.aspx>>

⁴² ČESKO. POLICIE ČR. PČR: *Policie České republiky* [online]. PČR © 2015 [cit. 2015-01-02]. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/>>, s. 22.

Technické prostředky jsou využívány pořádkovou službou za účelem efektivnějšího, účinnějšího a bezpečnějšího plnění úkolů při zajišťování ochrany veřejného pořádku, bezpečnosti osob a majetku. Tyto dále dělíme do dvou skupin.

1) *technické prostředky obecné povahy* – např. spojovací a dopravní prostředky, prostředky výpočetní techniky apod.

2) *technické prostředky speciální povahy* – např. střelné zbraně, obušky, pouta, vodní stříkač, obrněné transportéry apod.

Organizačně řídicí prostředky slouží k organizování a řízení výkonu pořádkové služby na všech jejích stupních organizační výstavby. Slouží k ujednocení a zefektivnění výkonu pořádkové služby, dokonalého využití všech jejích sil a prostředků. Jsou jimi interní akty řízení vydávané v resortu ministerstva vnitra, nařízení ministerstva vnitra, interní pokyny, dále porady, instruktáže, školení, metodické kontroly, rozborů, návrhy na opatření apod.⁴³

3.3.3 Metody u služby pořádkové policie

Pro plnění stanovených úkolů Policie ČR jsou u této složky využívány dvě základní metody, a to metoda **prevence** a metoda **represe**. Tyto metody jsou spolu úzce spojeny a často dochází k jejich prolínání, neboť řada represivních opatření má i preventivní účinky. Metoda represe byla u Policie ČR preferována zejména v době před rokem 1989, což bylo dáno nedemokratickou orientací tehdejšího státu. Současná Policie ČR se orientuje v první řadě na metodu prevence. K metodě represe se uchyluje až v případech, kdy se použití metody prevence minulo účinkem. Tento systém plnění úkolů u Policie ČR je uplatňován ve většině demokratických států Evropy.

Podstatou metody **prevence** je poznání příčin a podmínek trestné činnosti a souvisejících negativních společenských jevů a snaha o jejich následné odstranění, omezení a neutralizaci. Hlavním účelem prevence je nedopustit, aby došlo k protiprávním a amorálním skutkům, a dále předejít protispolečenskému jednání.⁴⁴

Metoda prevence je v praxi uplatňována pořádkovou službou skrze výkon tzv. preventivně výchovných opatření, které odborná literatura⁴⁵ člení na:

- 1) **preventivně taktická opatření** (př. operativní řízení výkonu služby, dohled nad objekty a místy, opatření vůči trestaným osobám a různá bezpečnostní opatření)
- 2) **preventivně technická opatření** (př. provoz různých technických zabezpečovacích systémů)

⁴³ MACEK, P., FILÁK, A. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha, 2002, s. 81-83.

⁴⁴ MACEK, P., FILÁK, A. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha, 2002, s. 51.

⁴⁵ MACEK, P., FILÁK, A. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha, 2002, s. 56.

- 3) **administrativně právní opatření** (př. upozorňování příslušných orgánů nebo osob k odstranění závad a nedostatků, které se týkají jejich činnosti a mohou vést k ohrožení nebo porušení veřejného pořádku)
- 4) **spolupráci se státními orgány, orgány místní samosprávy, právníckými a fyzickými osobami** (př. vzájemná výměna informací, poznatků a zkušeností z realizace preventivních potřeb, společné plánování preventivních opatření apod.)
- 5) **právní výchova a propaganda** (př. prohlubovat právní vědomí občanů, a tím je vést k dobrovolnému dodržování zákonnosti, zapojovat občany do boje proti kriminalitě, a seznamovat občany s výkonem pořádkové služby)

Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že prevencí se nezabývá pouze Policie ČR, ale i ostatní státní, ale i nestátní orgány, které se spolupodílí na ochraně bezpečnosti, např. Armáda spásy, Bílý kruh bezpečí, Linka pomoci, apod.⁴⁶

K metodě **represe**, neboli donucení se orgány pořádkové služby uchylují v případech, kdy se použití metody prevence minulo účinkem. Na rozdíl od prevence musí být represivní opatření striktně vymezeno zákonem, což je dáno jejich charakterem, jelikož představují výrazné zásahy do práv a svobod občanů. Smyslem použití této metody je zabránit dalšímu ohrožování, či porušování chráněných zájmů, s cílem obnovit právní stav.⁴⁷

Odborná literatura⁴⁸ rozděluje používaná represivní opatření u pořádkové služby v praxi do dvou skupin, na **opatření právního charakteru** a **technickými prostředky**. *Opatření právního charakteru* rozdělujeme podle druhu právních norem na trestně procesní (upraveny trestním řádem) a správní (upraveny v normách správního, zejména pak policejního práva, jako je zákon o Policii ČR). Opatření *technickými prostředky* se rozumí použití donucovacích prostředků a zbraně. Uvedená opatření dále odborná literatura⁴⁹ člení z hlediska použití na donucení **přímá** a **nepřímá**. *Přímá donucení* bezprostředně směřují k zabránění páčání trestné činnosti, porušování veřejného pořádku apod. *Nepřímá donucení* představují sankci za skutek, který již byl spáchán.

⁴⁶ HRUDKA, J., *Organizace a činnost policejních služeb: stav k 1.1.2012*. Praha, 2012, s. 62.

⁴⁷ MACEK, P., FILÁK, A. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha, 2002, s. 61.

⁴⁸ MACEK, P., FILÁK, A. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha, 2002, s. 62.

⁴⁹ MACEK, P., FILÁK, A. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha, 2002, s. 62.

3.3.4 Obvodní, místní oddělení

Oddělení jsou základní výkonné organizační články KŘP ČR, které byly zřízeny k plnění úkolů pořádkové služby. Mezi nejzákladnější úkoly oddělení patří dohled nad dodržováním veřejného pořádku a předcházení jeho narušení, výkon preventivních činností, dále provádění úkonů v přestupkovém řízení, a v neposlední řadě aktivní spolupráce s orgány územních samosprávných celků při zabezpečování MZVP. Za účelem efektivního plnění stanovených úkolů je služba na odděleních organizována. Mezi základní a zároveň nejdůležitější formy činností vykonávaných na odděleních řadíme hlídkovou, obchůzkovou, dozorčí a recepční službu, metodu community policing a v neposlední řadě procesní činnost.⁵⁰

Hlídková služba je základní systematickou formou činnosti pořádkové služby vykonávanou policisty v určených úsecích nebo na stanovištích, která je organizována k bezprostřednímu zajištění ochrany veřejného pořádku a plnění dalších úkolů na oddělení. Její výkon je organizován v místech se závažnou a rozsáhlou bezpečnostní problematikou. Jde o místa s větším soustředěním obyvatel, se značnou fluktuací osob, jako jsou města, průmyslové oblasti, turistická a lázeňská místa apod.⁵¹

Obchůzková služba je základní systematickou činností policisty, vykonávaná na principu územní odpovědnosti s cílem zajištění bezprostřední ochrany veřejného pořádku a boje s kriminalitou na tomto teritoriu. V praxi pak jde zejména o samostatnou činnost policistů v přidělených okrscích, založenou na dokonalé místní a osobní znalosti a úzké součinnosti a spolupráci se státními orgány, orgány obcí, obecní policií a právníckými a fyzickými osobami.⁵²

Dozorčí služba je významným prvkem informačního a výkonného systému u Policie ČR, jejímž úkolem je zabezpečení nepřetržitého výkonu oddělení při plnění uložených bezpečnostních úkolů. Výkonem této služby je zajišťována především akceschopnost oddělení při řešení vzniklých bezpečnostních událostí.⁵³

Recepční služba je vykonávána občanskými pracovníky Policie ČR, kteří se starají o přijímání osob při vstupu do objektu Policie ČR, poskytují základní informace a vydávají formuláře těmto osobám, a v neposlední řadě obsluhují spojovací techniku.

⁵⁰ ČESKO. POLICIE ČR. PČR: *Policie České republiky* [online]. PČR © 2015 [cit. 2015-01-02]. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/>>, s. 22.

⁵¹ MACEK, P., *Bezpečnostní služby*. Praha, 2008, s. 16.

⁵² MACEK, P., *Bezpečnostní služby*. Praha, 2008, s. 12.

⁵³ MACEK, P., *Bezpečnostní služby*. Praha, 2008, s. 19.

Výkon této činnosti je na odděleních nově zavedou činností, jejímž účelem je zjednodušení kontaktu občana s Policií ČR.⁵⁴

Community policing je profesionální a zároveň k veřejnosti vstřícný princip výkonu policejní práce, který se opírá o ochotu veřejnosti podílet se na věcech veřejných. Community policing je založen na principu spoluodpovědnosti široké veřejnosti za stav veřejného pořádku v konkrétní lokalitě. Instituce a občané přijímají díky tomuto policejnímu přístupu svůj díl odpovědnosti za kvalitu života v místě svého bydliště. Hodnoty aktivní občanské společnosti tak postupně nahrazují přetrvávající lhostejnost občanů k věcem veřejným. Tato forma policejní činnosti je vykonávána zejména policisty v rámci výkonu obchůzkové služby. V rámci této činnosti Policie ČR vede své partnery k společnému řešení trestné činnosti a současně usiluje o eliminaci příčin jejího výskytu. Na druhé straně je Policie ČR povinna pravidelně informovat veřejnost o bezpečnostní situaci a při plánování své činnosti brát pravidelně v úvahu potřeby a očekávání občanů, vyjádřené pravidelnými průzkumy spokojenosti.⁵⁵

Procesní činnost policistů na odděleních směřuje k zajištění právního postizení pachatelů trestné činnosti tak, aby byly trestné činy náležitě zjištěny, zadokumentovány důkazní prostředky a pachatelé spravedlivě potrestáni.⁵⁶

3.4 Spolupráce Policie České republiky

Vzhledem k zaměření této práce bude tato podkapitola věnována policejní spolupráci z pohledu pořádkové služby. Jak již jsme si v podkapitole 3.3 řekli, pořádková služba představuje výkonný článek Policie ČR, neboť převážná část jejich sil plní stanovené úkoly bezprostředně v terénu, přímém kontaktu s osobami, a to každodenně a nepřetržitě. Takovéto vymezení již svým charakterem v podstatě determinuje nezbytnost spolupráce pořádkové služby s dalšími subjekty. To samé pak platí i vzhledem k úkolům, které jsou pořádkové službě uloženy.

Filák a Zámek ve svém článku „**Moderní formy a prostředky spolupráce Policie České republiky s obcemi, právníckými a fyzickými osobami**“ docházejí k názoru, že *„policejní spolupráce je tzv. objektivní nutností, neboť izolované působení a postup pořádkové služby v rámci plnění úkolů Policie ČR je do značné míry*

⁵⁴ ČESKO. POLICEJNÍ PREZIDIUM. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 180 ze dne 28. listopadu 2012 o plnění základních úkolů služby pořádkové policie.

⁵⁵ POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. Co je to Community policing. *Policie.cz* [online]. © 2015 [cit. 2015-01-16] Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/clanek/co-je-to-community-policing.aspx>>.

⁵⁶ MACEK, P., *Bezpečnostní služby*. Praha, 2008, s. 23.

*odsouzena k neúspěchu, nebo mimořádnému snížení efektivnosti výkonu dané služby.*⁵⁷

K obdobnému názoru dochází i **Vangeli** ve své knize „**Zákon o Policii České republiky, komentář**“, který tvrdí, že *vzhledem ke sdílené působnosti v oblasti vnitřního pořádku a bezpečnosti a komplexní povaze kriminality ve společnosti není možné efektivně bojovat s kriminalitou bez spolupráce všech dotčených subjektů.*⁵⁸ Z pohledu mé osobní praxe nemohu jinak, než se zcela ztotožnit s uvedenými názory uvedených autorů.

Před konkretizací možností spolupráce pořádkové služby s dalšími subjekty, je nutné říci, co si máme pod policejní spoluprací vůbec představit. Na začátek je nutné vysvětlit samotný účel policejní spolupráce. Tento je spatřován ve sladění realizovaných činností mezi spolupracujícími subjekty, a to jak obsahově, časově i prostorově, s cílem splnit úkoly pořádkové služby, zejména pak úkoly na úseku ochrany veřejného pořádku a boje s trestnou činností. Policejní spolupráce se pak projevuje navenek následujícími charakteristickými znaky:

1. Policejní spolupráce se pouze rámcově opírá o normativní právní akty (tzn. zákony), interní normativní instrukce, koordinační smlouvy, dohody apod. Ve většině případů je realizována především na bázi dobrovolnosti, zejména na úseku spolupráce se zájmovými sdruženími a občany.

2. Subjekty spolupráce jsou, až na výjimky ze zákona, zcela autonomní. Neexistují zde vztahy nadřízenosti a podřízenosti, naopak typické jsou vztahy vzájemného respektování, uznání specifik a jistých omezení.

3. Dalším charakteristickým znakem policejní spolupráce je zajištění vzájemné informovanosti jednotlivých spolupracujících subjektů. Tento znak je zároveň i nutnou podmínkou efektivní spolupráce.

4. Základním cílem policejní spolupráce je zabezpečení splnění úkolů, které jsou postaveny před pořádkovou službu, při využití prostředků a možností jednotlivých orgánů a organizací, státních i nestátních, zájmových sdružení občanů nebo občanů samotných.⁵⁹

Ze zákona o Policii ČR je Policie ČR oprávněna při plnění svých úkolů spolupracovat s ozbrojenými silami, bezpečnostními sbory a dalšími orgány veřejné

⁵⁷ BEZPEČNOSTNÍ SBORY. Moderní formy a prostředky spolupráce Policie České republiky s obcemi, právnickými a fyzickými osobami. *Bezpecnostni-sbory.wbs.cz* [online]. © 2009 [cit. 2015-01-20]. Dostupné z WWW: <<http://bezpecnostni-sbory.wbs.cz/clanky/3-2009/Spoluprace.htm>>.

⁵⁸ VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha, 2014, s. 71.

⁵⁹ BEZPEČNOSTNÍ SBORY. Moderní formy a prostředky spolupráce Policie České republiky s obcemi, právnickými a fyzickými osobami. *Bezpecnostni-sbory.wbs.cz* [online]. © 2009 [cit. 2015-01-20]. Dostupné z WWW: <<http://bezpecnostni-sbory.wbs.cz/clanky/3-2009/Spoluprace.htm>>.

správy, jakož i s právními a fyzickými osobami. Z hlediska ochrany MZVP je nejdůležitější spolupráce pořádkové služby s orgány územní samosprávy a v druhé řadě pak také s právními a fyzickými osobami. Těmto formám spolupráce budou dále věnovány navazující oddíly 3.4.1 a 3.4.2.

Zákon o Policii ČR obecně upravuje komunikaci útvarů Policie ČR se subjekty spolupráce jako: *“Upozorňování výše uvedených subjektů ze strany útvarů Policie ČR na skutečnosti, které se dotýkají jejich činnosti a mohou vést k ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, pokud zákon o Policii ČR nebo jiný právní předpis nestanoví jinak.”*⁶⁰ Poslední část uvedené věty naráží na ust. § 78 odst. 2 zákona o Policii ČR, nebo případy ohrožení vnitřního pořádku a bezpečnosti, které jsou nicméně takového charakteru, že jejich existenci nelze dotýčným osobám a orgánům vyzradit. Typickým příkladem jsou neuzavřená trestní řízení ohledně trestných činů týkajících se činnosti těchto osob či orgánů, které z důvodu možného ohrožení splnění účelu řízení (např. únik informace) nelze orgánům a osobám vyzradit.⁶¹

3.4.1 Spolupráce Policie České republiky s obcemi

Při ochraně MZVP jsou obce pro pořádkovou službu nejvýznamnějším partnerem. Objektivním důvodem pro uvedené tvrzení v předchozí větě je právní postavení obcí v právním prostředí České republiky a jejich svěřené pravomoci k ochraně MZVP, zejména pak hovoříme o pravomoci zřizovat obecní policie a vydávat obecně závazné vyhlášky. Z výše uvedeného můžeme vyvodit, že útvary pořádkové služby a obce jsou spolu odpovědné za zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku. Tato skutečnost pak jednoznačně poukazuje na nezbytnost vzájemné spolupráce dotýčných subjektů při ochraně MZVP.

Za účelem stanovení společného postupu při zabezpečování MZVP může uzavřít útvar Policie ČR určený policejním prezidentem písemnou **koordinační dohodu** s obcí nebo městskou částí hlavního města Prahy.⁶² Útvary k tomuto aktu určenými jsou v zásadě OOP, MOP a další útvary a organizační články určené ředitelem KŘP ČR

⁶⁰ ČESKO. Zákon č. 283 České národní rady ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2008, částka 91, čl. 273-274. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=273/2008&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 15.

⁶¹ VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha, 2014 s. 75.

⁶² ČESKO. Zákon č. 283 České národní rady ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2008, částka 91, čl. 273-274. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=273/2008&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 16.

a ředitelem útvaru Policie ČR s celostátní působností.⁶³ Koordinační dohody podle ustanovení § 16 zákona o Policii ČR, jsou nástrojem institucionalizace horizontální kooperace a spolupráce mezi obcí a příslušným útvarem Policie ČR. Jde o organizační ujednání, nikoliv o právně závazný akt, ze kterého by jejím stranám vznikaly práva a povinnosti, jejichž neplnění by se dalo formálním způsobem sankcionovat. Z povahy koordinační dohody plyne, že se nejedná o veřejnoprávní smlouvu podle správního řádu, neboť obsahem koordinační dohody je pouze stanovení společného postupu při zabezpečování MZVP.⁶⁴

Koordinační dohody v první řadě obsahují formy a nástroje nepřetržité koordinace obce a určeného útvaru pořádkové služby při zabezpečování MZVP v obci. Dále stanovují úkoly obce a určeného útvaru pořádkové služby v oblasti prevence protiprávního jednání, jenž narušuje veřejný pořádek v obci, a dále úkoly dotčených subjektů v případech, že dojde k jeho porušení. Je zde rovněž stanoven podíl dotčených subjektů při zajištění plnění úkolů při preventivních opatřeních na úseku MZVP, ale i v případech, kdy dojde k jeho narušení. Rovněž je nutné v koordinační dohodě stanovit formy a nástroje hodnocení plnění úkolů v rámci preventivních opatření, ale i v případech, kdy dojde k porušení veřejného pořádku. V případě zjištění nedostatků je nutné tyto nedostatky odstranit. Na závěr je nutné stanovit dobu, na kterou je koordinační dohoda uzavírána a také poskytování finančních prostředků.⁶⁵

Témata, kterých činností se mohou koordinační dohody dotknout, jsou velmi různá. Jedním z mnoha témat je např. vození opilců na protialkoholní záchytné stanice. Dále je nutné zmínit, že zákon o Policii ČR, koordinační dohody vymezuje jako nástroj v oblasti MZVP, není však vyloučeno, že na základě dohody mezi Policií ČR a obcí budou do dohody zahrnuta i ustanovení o koordinaci v jiných oblastech, které spadají do působnosti obou orgánů. Díky tomuto může být jejich součástí i ujednání v oblasti prevence kriminality obecně, krizového řízení či spolupráce při práci s menšinami. Součástí koordinační dohody může být např. vymezení pravidel společných hlídek městské policie a pořádkové služby včetně stanovení postupu v případě konfliktů jejich úkolů, či způsob koordinace a velení společným hlídkám. Významnou součástí mohou být rovněž ustanovení týkající se problematiky bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, zejména pak hovoříme o stanovení míst a časů, ze strany

⁶³ VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha, 2014 s. 77.

⁶⁴ VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha, 2014, s. 77.

⁶⁵ ČESKO. Zákon č. 283 České národní rady ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2008, částka 91, čl. 273-274. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=273/2008&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 16.

příslušného orgánu Policie ČR, kde budou strážníci obecní policie měřit rychlost vozidel tak, aby nedocházelo na stanovených místech k duplicitnímu měření ze strany obecních policí a Policie ČR.⁶⁶

Na základě stanovených úkolů pořádkové službě a obcím při zajišťování MZVP směřuje prováděná spolupráce zejména k:

- a) vzájemné výměně informací, poznatků a zkušeností z realizace preventivních opatření,
- b) společné analýze a hodnocení příčin a podmínek trestné činnosti, zkoumání osobnosti recidivistů a osob, jejichž chování vyvolává oprávněné obavy, že se mohou zabývat trestnou nebo jinou protiprávní činností a společný postup při resocializaci těchto osob,
- c) společnému plánování preventivních opatření,
- d) provedení některých preventivních opatření společnými silami.⁶⁷

Na závěr této podkapitoly je nutné dodat, že v soudobé praxi je tato forma spolupráce vykonávána zejména neformálním způsobem, kdy útvary pořádkové služby spolupracují s obcemi, aniž by mezi sebou koordinační dohody uzavírali. Uzavírání koordinačních dohod je typické zejména pro velká města, jako je Praha, Brno, Plzeň, Ostrava apod.

3.4.2 Spolupráce Policie České republiky s ostatními právníky a fyzickými osobami

V rámci plnění uložených úkolů spolupracuje pořádková služba dále s právníky a fyzickými osobami, které vykonávají činnost v oblasti prevence kriminality a sociálně patologických jevů, vzdělávacích aktivit na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti, poskytování podpory, péče a pomoci obětem trestných činů, zmírňování následků trestných činů, nebo prevence a řešení následků krizových situací a mimořádných událostí na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti. Dále spolupracuje s pachateli trestných činů a osobami se sociálně patologickým nebo obdobným

⁶⁶ VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha, 2014, s. 79, 80.

⁶⁷ BEZPEČNOSTNÍ SBORY. Moderní formy a prostředky spolupráce Policie České republiky s obcemi, právníky a fyzickými osobami. *Bezpecnostni-sbory.wbs.cz* [online]. © 2009 [cit. 2015-01-20]. Dostupné z WWW: <<http://bezpecnostni-sbory.wbs.cz/clanky/3-2009/Spoluprace.htm>>.

rizikovým způsobem chování, nebo vykonávajícími jinou činnost ve prospěch zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti.⁶⁸

Spolupráce pořádkové služby s právníky a fyzickými osobami se nese v duchu sdílení odpovědnosti za otázky vnitřní bezpečnosti i se subjekty nestátní sféry, obvykle ze sféry občanské společnosti, a v některých případech i ze soukromé podnikající sféry. Účelem této formy spolupráce je zejména preventivně působit na potenciální pachatele a oběti, jakožto i následně na pachatele, či oběti recidivisty. V rámci shora uvedené spolupráce pořádková služba spolupracuje s různými sdruženími věnující se práci s menšinami, se sociálně vyloučenými komunitami, s problémovou mládeží, typickým příkladem mohou být dále projekty policejních asistentů apod.⁶⁹ Převážná část této spolupráce se odehrává neformálním způsobem.

Zmíněný způsob spolupráce si vyžaduje neustálý, všeobecný vývoj v oblasti vnitřní bezpečnosti, neboť je nutné neustále reagovat na navyšující se nároky na zajištění ochrany a bezpečnosti i takových referenčních objektů, které dříve v okruhu zájmů Policie ČR nebo jiných bezpečnostních orgánů nebyly vůbec, případně jim nebyla přikládána taková váha. Příkladem takovýchto referenčních objektů je např. ochrana lidských práv, ochrana práv národnostních a etnických menšin, ochrana životního prostředí, nebo ochrana informačních technologií.⁷⁰

⁶⁸ ČESKO. Zákon č. 283 České národní rady ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2008, částka 91, čl. 273-274. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=273/2008&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 17.

⁶⁹ VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha, 2014, s. 81.

⁷⁰ BEZPEČNOSTNÍ SBORY. Moderní formy a prostředky spolupráce Policie České republiky s obcemi, právníky a fyzickými osobami. *Bezpecnostni-sbory.wbs.cz* [online]. © 2009 [cit. 2015-01-20]. Dostupné z WWW: <<http://bezpecnostni-sbory.wbs.cz/clanky/3-2009/Spoluprace.htm>>.

4. Obce

Česká republika se člení na obce, které jsou základními územními samosprávnými celky, a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky.⁷¹ Ústava ČR definuje obce jako „územní společenství občanů, které má právo na samosprávu“. Zákon o obcích tuto základní definici specifikuje, a obce dále charakterizuje jako „základní územní samosprávné společenství občanů, tvořící územní celek, který je vymezen hranicí území obce“. Z výše uvedené definice lze vyvodit tři základní znaky obcí, kterými jsou **občané, území a právo na samosprávu**. Zákon o obcích dále obce charakterizuje jako „veřejnoprávní korporace, které mají vlastní majetek, a v právních vztazích vystupují svým jménem a nesou odpovědnost z těchto vztahů vyplývající“.⁷² Obec jako veřejnoprávní korporace vystupuje ve dvojitěm postavení, jako subjekt veřejné moci vykonávající veřejnou moc, např. vydává obecně závazné vyhlášky, a současně jako právní subjekt vstupující do vztahů soukromého práva, v nichž má s jinými právníckými a fyzickými osobami rovné postavení.⁷³

Obce jsou základními stavebními kameny veřejné správy v České republice. Nezastupitelnou roli v systému veřejné moci hrají nejen kvůli svému počtu, ale především díky svým kompetencím, které jim přiznává Ústava ČR a další zákony. Obecně lze říci, že veřejná správa je reprezentantem výkonné moci ve státě, přičemž se dále člení na státní správu a samosprávu. Všechny subjekty veřejné správy, tedy zejména stát a územní samospráva (obce, kraje), mají zvláštní pravomoc, aby v mezích zákona mohly autoritativně rozhodovat o právech a povinnostech fyzických a právníckých osob.⁷⁴

Pojem „obec“ není jediný, který obecní zřízení a další zákony pro označení základních územních samosprávných celků používá. Zákon o obcích dále rozlišuje mezi městy, městysy a statutárními městy.⁷⁵ Označení město, nebo městys je označením tradičním, pocházejícím ještě z doby před vytvořením stávajícího zákona o obcích. Takové to označení obce, ale nemění nic na jejím právním postavení.⁷⁶ Rozdílná situace nastává u statutárních měst, které mají ve srovnání s ostatními obcemi možnost členit se

⁷¹ ČMEJREK, J., *Obce a regiony*. Praha, 2008. s. 28.

⁷² ČERNOHORSKÝ, J. *Příručka pro člena zastupitelstva obce po volbách 2014*. Praha, 2014, s. 9, 10.

⁷³ VEDRAL, J., VÁŇA, L., BŘEŇ, J., PŠENIČKA, S. *Zákon o obcích (obecní zřízení). Komentář*. Praha, 2008, s. 14.

⁷⁴ ČERNOHORSKÝ, J. *Příručka pro člena zastupitelstva obce po volbách 2014*. Praha, 2014, s. 8, 9.

⁷⁵ VEDRAL, J., VÁŇA, L., BŘEŇ, J., PŠENIČKA, S. *Zákon o obcích (obecní zřízení). Komentář*. Praha, 2008, s. 3.

⁷⁶ VEDRAL, J., VÁŇA, L., BŘEŇ, J., PŠENIČKA, S. *Zákon o obcích (obecní zřízení). Komentář*. Praha, 2008, s. 20.

na částečně samosprávné jednotky, jimiž jsou městské části nebo městské obvody. Částečně samosprávné znamená, že městské části, nebo městské obvody mají své orgány a působnost jako obce, ale na druhé straně nemají právní subjektivitu a s ní spojené právo vlastnit majetek, či pravomoc vydávat obecně závazné vyhlášky.⁷⁷

Základním úkolem obce, respektive jejich orgánů je péče o rozvoj svého území a potřeby svých občanů, přičemž v rámci plnění těchto úkolů je obec povinna chránit též veřejný zájem.⁷⁸

4.1 Působnost obce

Působnost obce je institutem, jímž se obecně řečeno rozumí právně vymezený okruh společenských vztahů, předmět, obsah a rozsah činnosti, v nichž obec realizuje svoji pravomoc.⁷⁹ V České republice je aplikován spojený model veřejné správy. Obce prostřednictvím svých orgánů tak vykonávají dvojí působnost. Jde o současný výkon samostatné působnosti, tedy **samosprávy**, a přenesené působnosti, tedy **státní správy**.

Právo na samosprávu zaručuje obcím hlava VII, Ústavy ČR. Do samostatné působnosti obce patří obecně takové záležitosti, které jsou v zájmu obce a občanů obce, to však jen za podmínky, že nejsou zákonem svěřeny krajům nebo nejde o přenesenou působnost orgánů obce nebo o působnost, která je zvláštním zákonem svěřena správním úřadům jako výkon státní správy, a dále záležitosti, které do samostatné působnosti obce svěřil zákon (např. zákon o obcích).⁸⁰ Stěžejním právem obce, vyplývajícím ze samostatné působnosti, je právo na vlastní majetek a na hospodaření podle vlastního rozpočtu. Obec dále v samostatné působnosti ve svém územním obvodu pečuje v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeby bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku.⁸¹ Při výkonu samosprávy neexistuje podřízenost obce jinému orgánu. Obec při výkonu veřejné správy vystupuje vůči ostatním fyzickým a právnickým osobám v

⁷⁷ VEDRAL, J., VÁŇA, L., BŘEŇ, J., PŠENIČKA, S. *Zákon o obcích (obecní zřízení). Komentář*. Praha, 2008, s. 28, 29.

⁷⁸ ČERNOHORSKÝ, J. *Příručka pro člena zastupitelstva obce po volbách 2014*. Praha, 2014, s. 9, 10.

⁷⁹ VEDRAL, J., VÁŇA, L., BŘEŇ, J., PŠENIČKA, S. *Zákon o obcích (obecní zřízení). Komentář*. Praha, 2008, s. 55.

⁸⁰ KOČÍ, R., *Obecní samospráva v České republice: praktická příručka s judikaturou*. Praha, 2012, s. 63.

⁸¹ ČESKO. Zákon č. 128 Parlamentu České republiky ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecní zřízení). In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2000, částka 38, čl. 128-130. Dostupné z WWW: < http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=128/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 35/2.

pozici vykonavatele, tedy jednostranně ukládá povinnosti, příkazy, zákazy a jejich plnění vynucuje sankcemi. K tomu je obec obdařena různými nástroji. Od obecně závazných vyhlášek obce až po různá správní rozhodnutí, přičemž za jejich nedodržování se ukládají sankce.⁸² V rámci výkonu samostatné působnosti mohou obce mezi sebou také spolupracovat. Takováto spolupráce se pak uskutečňuje zejména na základě smluv, jejichž náležitosti konkretizuje samotný zákon o obcích.⁸³

U přenesené působnosti naproti tomu jde o výkon státní správy, ovšem o takový výkon, který stát nerealizuje přímo svými orgány, nýbrž nepřímo a to prostřednictvím obcí a jejich orgánů.⁸⁴ V přenesené působnosti obec vydává nařízení obce, a dále správní rozhodnutí, přičemž se řídí zákony a jinými právními předpisy. Při správních rozhodnutích se řídí případně též usneseními vlády a směrnicemi ústředních správních úřadů a opatřeními krajského úřadu učiněnými v rámci kontroly.⁸⁵ Zákon o obcích rozlišuje tři základní typy obcí podle toho, jak velký rozsah výkonu státní správy jim byl svěřen, a to:

- **Obce I. typu** (*základní rozsah státní správy*), jedná se o menší obce, na něž byl delegován pouze základní okruh přenesené působnosti, který je omezený a nepřilíš rozsáhlý, a obec většinou nemá na výkon této přenesené působnosti vyčleněny příslušné zaměstnance obce, jde např. o provádění evidence obyvatel.
- **Obce II. typu** (*obce s pověřenými obecními úřady*), tyto obce již vykonávají relativně velkou část přenesené působnosti, a to většinou prostřednictvím profesionálních úředníků, jde např. o vydávání stavebních povolení.
- **Obce III. typu** (*obce s rozšířenou působností*), tyto vykonávají poměrně rozsáhlý okruh přenesené působnosti, a to prostřednictvím specializovaných úředníků, jde např. o vydávání občanských průkazů a cestovních dokladů.⁸⁶

⁸² ČERNOHORSKÝ, J. *Příručka pro člena zastupitelstva obce po volbách 2014*. Praha, 2014, s. 11.

⁸³ ČERMÁK, D. *Spolupráce, partnerství a participace v místní veřejné správě: význam, praxe, příslib*. Praha, 2011, s. 18.

⁸⁴ NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR. Státní správa a samospráva. *Ptejte se knihovny.cz* [online]. © 2004-2014 [cit. 2015-03-10]. Dostupné z WWW: <<http://www.ptejteseknihovny.cz/dotazy/statni-sprava-a-samosprava>>.

⁸⁵ ČESKO. Zákon č. 128 Parlamentu České republiky ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecní zřízení). In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2000, částka 38, čl. 128-130. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=128/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 61/2.

⁸⁶ KOČÍ, R., *Obecní samospráva v České republice: praktická příručka s judikaturou*. Praha, 2012, s. 73.

4.2 Orgány obce

Zákon o obcích vymezuje celkem čtyři základní orgány obce, mezi které se řadí zastupitelstvo, rada, starosta a obecní úřad. Mezi další orgány obce se řadí komise, jestliže jí byl svěřen výkon přenesené působnosti. Jinak jsou komise společně s výbory pouze iniciativními a poradními orgány orgánů obce. Dalším orgánem obce je též obecní policie, a v poslední řadě zvláštní orgány obce, které jsou určené pro speciální výkon státní správy.⁸⁷

Zastupitelstvo obce je nejdůležitějším orgánem obce, a zároveň jediným obecním orgánem, jehož pravomoc je zakotvena v Ústavě ČR. Tato doslovně uvádí, že „*obec je samostatně spravována zastupitelstvem*“⁸⁸, a že „*zastupitelstvo obce rozhoduje ve věcech samosprávy, pokud nejsou zákonem svěřeny zastupitelstvu kraje*“.⁸⁹ Zastupitelstvo obce je tedy vrcholným orgánem obce v oblasti samostatné působnosti obce. Je koncipováno jako orgán kolektivní. Je také jediným obecním orgánem, který svou legitimitu odvozuje z přímých voleb. Počet členů zastupitelstva není stanoven konstantně, ale stanoví ho pro každé jednotlivé volební období dosavadní zastupitelstvo, přičemž počet zastupitelů se odvíjí od počtu obyvatel v obci. Nejmenší možný počet zastupitelů je 5 a naopak největší možný počet zastupitelů je 55.⁹⁰ Zastupitelstvu obce je podle zákona o obcích vyhrazeno rozhodovat o nejdůležitějších záležitostech patřících do samostatné působnosti obce.⁹¹

Rada obce je výkonným orgánem obce v oblasti samostatné působnosti a ze své činnosti odpovídá zastupitelstvu obce. Radu obce tvoří starosta, místostarosta a další členové rady volení z řad členů zastupitelstva obce. Počet členů rady obce je lichý a činí nejméně 5 a nejvýše 11 členů, přičemž nesmí přesahovat jednu třetinu počtu členů zastupitelstva. Rada obce se nevolí v obcích, kde zastupitelstvo obce má méně než

⁸⁷ ČERNOHORSKÝ, J. *Příručka pro člena zastupitelstva obce po volbách 2014*. Praha, 2014, s. 12.

⁸⁸ ČESKO. Zákon č. 1 České národní rady ze dne 16. prosince 1992 Ústava České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 1992, částka 1, čl. 1-2. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=1/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy> čl. 101/1.

⁸⁹ ČESKO. Zákon č. 1 České národní rady ze dne 16. prosince 1992 Ústava České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 1992, částka 1, čl. 1-2. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=1/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy> čl. 104/2.

⁹⁰ VEDRAL, J., VÁŇA, L., BŘEŇ, J., PŠENIČKA, S. *Zákon o obcích (obecní zřízení). Komentář*. Praha, 2008, s. 381.

⁹¹ ČERNOHORSKÝ, J. *Příručka pro člena zastupitelstva obce po volbách 2014*. Praha, 2014, s. 13.

15 členů. V obci, kde se rada obce nevolí, vykonává její pravomoc starosta, nestanoví-li zákon o obcích jinak.⁹²

Starosta zastupuje obec navenek, což zahrnuje zprostředkování právních úkonů, o nichž rozhodly příslušné orgány obce, a to až na výjimky vyplývající ze zákona o obcích.⁹³ Jeho postavení v obecním zřízení tak lze velmi vzdáleně přirovnat ke statutárnímu orgánu právnické osoby, což však vůbec neznamená, že má pravomoc samostatně rozhodovat o záležitostech patřících do samosprávy obce, toto právo náleží výhradně zastupitelstvu.⁹⁴ Starostu volí do funkce zastupitelstvo obce z řad svých členů.⁹⁵ Starosta musí být občanem České republiky. Za výkon své funkce je, tak jako rada obce, odpovědný zastupitelstvu obce.⁹⁶

Obecní úřad tvoří starosta, místostarosta, tajemník obecního úřadu, je-li tato funkce zřízena, a zaměstnanci obce zařazení do obecního úřadu. V jeho čele stojí starosta. Pro jednotlivé úseky činnosti obecního úřadu může zřídit rada obce odbory a oddělení. Obecní úřad plní úkoly jak v samostatné působnosti obce, tak i v přenesené působnosti obce. V samostatné působnosti obce plní úkoly, které mu uložilo zastupitelstvo obce nebo rada obce a pomáhá výborům a komisím v jejich činnosti.⁹⁷ Obecní úřad však zejména vykonává přenesenou působnost svěřenou obci s výjimkou věcí, patřících do působnosti jiného orgánu (například vydávání nařízení, krizové řízení, přestupková komise), nebo které jsou delegovány na komise rady.⁹⁸

Výbory jsou poradními, iniciativními a kontrolními orgány zastupitelstva v samostatné působnosti obce. Zřídit výbor je právem zastupitelstva, nikoliv jeho povinností, a to až na výjimku, kterou tvoří finanční výbor, kontrolní výbor a dále výbor pro národnostní menšiny. *Finanční výbor* kontroluje hospodaření s majetkem a finančními prostředky obce, případně může plnit další úkoly, kterými ho pověří zastupitelstvo. *Kontrolní výbor* kontroluje, jak se plní usnesení zastupitelstva a rady

⁹² ČESKO. Zákon č. 128 Parlamentu České republiky ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecní zřízení). In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2000, částka 38, čl. 128-130. Dostupné z WWW: < http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=128/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 99.

⁹³ VEDRAL, J., VÁŇA, L., BŘEŇ, J., PŠENIČKA, S. *Zákon o obcích (obecní zřízení). Komentář*. Praha, 2008, s. 540.

⁹⁴ ČERNOHORSKÝ, J. *Příručka pro člena zastupitelstva obce po volbách 2014*. Praha, 2014, s. 16.

⁹⁵ BANDŽAK, J., *Správní právo - obecná část*. Praha, 2011, s. 95.

⁹⁶ ČESKO. Zákon č. 128 Parlamentu České republiky ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecní zřízení). In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2000, částka 38, čl. 128-130. Dostupné z WWW: < http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=128/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 103.

⁹⁷ ČESKO. Zákon č. 128 Parlamentu České republiky ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecní zřízení). In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2000, částka 38, čl. 128-130. Dostupné z WWW: < http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=128/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 109.

⁹⁸ ČERNOHORSKÝ, J. *Příručka pro člena zastupitelstva obce po volbách 2014*. Praha, 2014, s. 17.

obce, kontroluje dodržování právních předpisů ostatními výbory a obecním úřadem na úseku samostatné působnosti, a plní další úkoly, jimiž ho zastupitelstvo pověří. *Výbor pro národnostní menšiny* se věnuje problematice cizinců na území obce. Obec má povinnost výbor zřídit v případě, že v obci žije alespoň 10% občanů hlásících se k jiné národnosti než české.⁹⁹

Komise jsou iniciativní a poradní orgány rady obce. Pravomoc zřizovat tyto orgány náleží výhradně radě. Na rozdíl od výborů mohou komise být i výkonným orgánem. Starosta obce totiž může po projednání s ředitelem krajského úřadu svěřit komisi výkon **přenesené působnosti** v určitých věcech. Komise při výkonu svěřeného úseku přenesené působnosti odpovídá starostovi obce, avšak ve správním řízení je nadřízeným orgánem krajský úřad.¹⁰⁰

Obecní policie je výkonným orgánem obce, který je primárně zřizován za účelem zabezpečování MZVP v rámci působnosti obce, a sekundárně k plnění dalších úkolů podle zákona o obecní policii, nebo zvláštního zákona.¹⁰¹ Její zřízení či zrušení spadá výhradně do kompetence obecního zastupitelstva vydáním obecně závazné vyhlášky obce.¹⁰² V čele obecní policie stojí starosta, nebo jiný pověřený člen zastupitelstva.¹⁰³ Obecní policie při zabezpečování MZVP svojí činností přispívá k ochraně a bezpečnosti osob a majetku v obci. Dohlíží na dodržování pravidel občanského soužití, obecně závazných vyhlášek a nařízení obce. Podílí se v rozsahu stanoveném zákonem o obecní policii, nebo zvláštním zákonem, na dohled na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Dále na dodržování právních předpisů o ochraně veřejného pořádku a v rozsahu svých povinností a oprávnění stanovených zákonem o obecní policii, nebo zvláštním zákonem, činí opatření k jeho obnovení. Podílí se na prevenci kriminality v obci. Provádí dohled nad dodržováním čistoty na veřejných prostranstvích v obci, odhaluje přestupky a jiné správní delikty, jejichž projednávání je v působnosti obce, a v neposlední řadě

⁹⁹ ČERNOHORSKÝ, J. *Příručka pro člena zastupitelstva obce po volbách 2014*. Praha, 2014, s. 15.

¹⁰⁰ ČERNOHORSKÝ, J. *Příručka pro člena zastupitelstva obce po volbách 2014*. Praha, 2014, s. 16.

¹⁰¹ VETEŠNÍK, P., *Obecní policie*. Plzeň, 2013, s. 27, 28.

¹⁰² ČESKO. Zákon č. 553 České národní rady ze dne 6. prosince 1991 o obecní policii. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 1991, částka 104, čl. 548-556. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=553/1991&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy> § 1.

¹⁰³ ČESKO. Zákon č. 553 České národní rady ze dne 6. prosince 1991 o obecní policii. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 1991, částka 104, čl. 548-556. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=553/1991&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy> § 3

poskytuje za účelem zpracování statistických údajů ministerstvu vnitra na požádání údaje o obecní policii.¹⁰⁴

Zvláštní orgány obce jsou zřizovány starostou za účelem výkonu přenesené působnosti. Jedná se především o komisi k projednání přestupků podle zákona o přestupcích. Dalším zvláštním orgánem obce je povodňová komise podle zákona o vodách, nebo komise pro sociálně právní ochranu dětí.¹⁰⁵

4.3 Právní předpisy obce

Obce vydávají dvojí druh právních předpisů. Ve své samostatné působnosti je zastupitelstvo obce oprávněno vydávat **obecně závazné vyhlášky** (dále už jen „**OZV**“)¹⁰⁶, a ve své přenesené působnosti je radě obce vyhrazeno vydávat **nařízení obce** (dále už jen „**NO**“)¹⁰⁷. V obcích, kde není zřízena rada obce, vydává NO zastupitelstvo obce.¹⁰⁸

OZV jsou právní předpisy, kterými může obec ukládat v samostatné působnosti povinnosti obyvatelům na území obce.¹⁰⁹ Při jejich vydávání se řídí výhradě zákony.¹¹⁰ Vydávání OZV upravuje samotný zákon o obcích, kde stanovuje, že OZV lze ukládat povinnosti:

- 1) k zabezpečení MZVP, kdy může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranství v obci jsou takové činnosti zakázány, např. omezit provozní dobu

¹⁰⁴ ČESKO. Zákon č. 553 České národní rady ze dne 6. prosince 1991 o obecní policii. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 1991, částka 104, čl. 548-556. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=553/1991&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy> § 2

¹⁰⁵ ČERNOHORSKÝ, J. *Příručka pro člena zastupitelstva obce po volbách 2014*. Praha, 2014, s. 17.

¹⁰⁶ ČESKO. Zákon č. 1 České národní rady ze dne 16. prosince 1992 Ústava České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 1992, částka 1, čl. 1-2. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=1/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy> čl. 104.

¹⁰⁷ KOČÍ, R. *Obecní samospráva v České republice: praktická příručka s judikaturou*. Praha, 2012, s. 42.

¹⁰⁸ ČESKO. Zákon č. 128 Parlamentu České republiky ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecní zřízení). In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2000, částka 38, čl. 128-130. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=128/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 84/3.

¹⁰⁹ KOČÍ, R. *Obecní samospráva v České republice: praktická příručka s judikaturou*. Praha, 2012, s. 44.

¹¹⁰ ČESKO. Zákon č. 128 Parlamentu České republiky ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecní zřízení). In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2000, částka 38, čl. 128-130. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=128/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 35/3.

hostinských zařízení v nočních hodinách,

- 2) pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku,
- 3) k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti,
- 4) stanoví-li tak zvláštní zákon, tím je např. zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, který v § 39 odst. 6 stanoví, že za účelem organizování dopravy může obec v OZV vymezením místní komunikace, nebo jejích úseky v obytné zóně, které nelze užít ke stání nákladního vozidla nebo jízdní soupravy.¹¹¹

V praxi jsou v obcích řešeny OZV typické problémy, jako je např. ochrana parků, veřejné zeleně, nežádoucí projevy zvířat, jenž se dotýkají občanů nebo městského pořádku, dále parkování na plochách určených pro zeleň, noční stání nákladních automobilů a autobusů, mytí vozidel saponáty, problematika umístění reklamních zařízení bez povolení, kouření v metru a prostorách přilehlých, plivání a odhazování nedopalků, ale i vypalování rostlinného porostu a spalování hořlavých látek na vegetační ploše, neoprávněného záboru veřejného prostranství, prodeje a podávání alkoholických nápojů a tabákových výrobků na veřejném prostranství, atd.¹¹²

NO může obec v přenesené působnosti vydávat jen na základě zákona a v jeho mezích, je-li k tomu zákonem zmocněna.¹¹³ NO musejí být na rozdíl od OZV v souladu nejen se zákony a jinými právními předpisy, ale v ostatních případech i s usneseními vlády ČR a směrnicemi ústředních správních úřadů.¹¹⁴ Typickým příkladem NO je tržní řád nebo nařízení, kterým se vymezují úseky v zimě neudržovaných místních komunikací a chodníků.¹¹⁵

¹¹¹ KOČÍ, R. *Obecní samospráva v České republice: praktická příručka s judikaturou*. Praha, 2012, s. 44, 45.

¹¹² MACEK, P., *Bezpečnostní služby*. Praha, 2008, s. 84.

¹¹³ ČESKO. Zákon č. 128 Parlamentu České republiky ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecní zřízení). In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2000, částka 38, čl. 128-130. Dostupné z WWW: < http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=128/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 11/1.

¹¹⁴ ČESKO. Zákon č. 128 Parlamentu České republiky ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecní zřízení). In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2000, částka 38, čl. 128-130. Dostupné z WWW: < http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=128/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>, § 61/2.

¹¹⁵ ČERNOHORSKÝ, J. *Příručka pro člena zastupitelstva obce po volbách 2014*. Praha, 2014, s. 20.

4.4 Obce a místní záležitosti veřejného pořádku

Obec má v podstatě k zajištění MZVP několik možností, a to konkrétně skrze:

- 1) zřízené obecní policie,
- 2) starosty, který může požadovat po Policii ČR spolupráci při zabezpečení MZVP, nestanoví-li zastupitelstvo obce jinak,
- 3) pověřením zaměstnance obce zařazeného do obecního úřadu, nezřídí-li obecní zastupitelstvo obecní policii.¹¹⁶

V případě, že se zastupitelstvo obce rozhodne pro první variantu, a příslušnou OZV zřídí obecní policii, připadá mu další úkol, a tím je vydání další OZV, kterou stanoví stejnokroj obecní policie a jeho nošení. Přitom se řídí vyhláškou ministerstva vnitra ČR č. 88/1996 Sb., kterou se provádí zákon o obecní policii, a která mimo jiné uvádí jednotné prvky stejnokrojů a označení motorových vozidel obecních policií. Dalším nezbytným aktem je určení osoby, která bude obecní policii řídit. Zákon o obcích stanovuje, že takovouto osobou je starosta, nebo jiný pověřený člen zastupitelstva. Případně může rada obce pověřit plněním některých úkolů při řízení obecní policie určeného strážníka, který je pak podřízen starostovi, nebo pověřenému členovi zastupitelstva obce. Následně musí zastupitelstvo obce vyčlenit v rozpočtu obce dostatečné finanční prostředky pro samotný provoz obecní policie.¹¹⁷ Již zmíněné úkoly (viz podkapitola 4.2) uložené zákonodárci obecní policii vycházejí výhradně ze samostatné působnosti obce. Z tohoto plyne, že obecní policie plní své stanovené úkoly v rámci působnosti obce, která ji zřídila.¹¹⁸ Výjimku tvoří případ, kdy obec, která obecní policii zřídila, uzavře s jinou obcí, která obecní policii zřízenou nemá, veřejnoprávní smlouvu, na jejímž základě bude obecní policie této obce vykonávat stanovené úkoly na území obce, která obecní policii nezřídila, a je smluvní stranou takovéto smlouvy.¹¹⁹ Věcná působnost obecní policie spočívá v zabezpečování MZVP, zejména vyjádřené dohledem strážníka na dodržování obecně závazných právních předpisů pro tuto oblast stanovených, včetně dodržování pravidel občanského soužití a jejich přispívání k ochraně bezpečnosti osob a majetku. Věcnou působností obecní policie je rovněž

¹¹⁶ MACEK, P., *Bezpečnostní služby*. Praha, 2008, s. 80.

¹¹⁷ MACEK, P., *Bezpečnostní služby*. Praha, 2008, s. 80,81.

¹¹⁸ ČESKO. Zákon č. 553 České národní rady ze dne 6. prosince 1991 o obecní policii. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 1991, částka 104, čl. 548-556. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=553/1991&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy> § 1

¹¹⁹ ČESKO. Zákon č. 553 České národní rady ze dne 6. prosince 1991 o obecní policii. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 1991, částka 104, čl. 548-556. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=553/1991&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy> § 3a

odhalování přestupků strážníky v rozsahu, způsoby a formami určenými jim zejména v zákonech (např. zákon o obecní policii, o přestupcích, o silničním provozu), s cílem zabránit protiprávnímu jednání, a dále vyhledávat, postihovat, řešit nebo tlumit již takto vzniklé jevy, nebo se podílet na jejich řešení.¹²⁰

Starostovo nejvýznamnější pravomocí na úseku MZVP je právě možnost požadovat po Policii ČR spolupráci při jejich zabezpečování. Tuto spolupráci dále upravuje nařízení vlády č. 397/1992 Sb., kterým se stanoví podrobnější úprava vztahů Policie ČR k orgánům obcí a obecní policii (dále už jen „nařízení“).¹²¹ Toto nařízení zejména přiznává určeným útvarům policie (např. KŘP ČR, OOP, nebo MOP) pravomoc vyjadřovat se k návrhům OZV a jiných opatření obcí k zabezpečení MZVP. Na požádání rady obce se může dokonce určený zástupce útvaru Policie ČR podílet i na jejich tvorbě. Určené útvary Policie ČR dále na základě svých poznatků doporučují orgánům obcí přijetí adekvátního opatření k zabezpečení MZVP. Z nařízení dále vyplývá, že určené útvary Policie ČR v rámci své činnosti zejména napomáhají při preventivní a výchovné činnosti obcí k ochraně veřejného pořádku, a to zejména svojí účastí na přednáškách zaměřených na předcházení protispolečenské činnosti a na výchovu občanů k dodržování obecně závazných právních předpisů. Určené útvary Policie ČR jsou dále povinny předkládat radě obce jednou ročně písemnou zprávu o stavu veřejného pořádku na území obce. Účelem tohoto dokumentu je vzájemné informování o okolnostech, které mohou vážně ohrozit veřejný pořádek na území obce. Nařízení dále stanovuje, že určené útvary Policie ČR při zabezpečování MZVP plní úkoly uložené jim radou obce, a to v případě, že je obec není schopna zajistit vlastními silami a prostředky, přičemž o způsobu provedení jednotlivých úkolů rozhoduje velitel policejního útvaru. Ředitelé KŘP ČR jsou dále povinni předběžně projednat s radou obce zřízení nebo zrušení policejních útvarů určených k plnění úkolů pořádkové služby v obcích. Závěrem je nutné doplnit, že spolupráce dotčených subjektů je vždy ohraničena místními podmínkami v dané obci.¹²²

Srovnáme-li zákon o obcích s dotyčným nařízením, docházíme k závěru, že obě normy nejsou zcela v souladu, neboť zatímco nařízení počítá s pravomocí rady obce, zákon o

¹²⁰ MACEK, P., *Bezpečnostní služby*. Praha, 2008, s. 86.

¹²¹ VEDRAL, J., VÁŇA, L., BŘEŇ, J., PŠENIČKA, S. *Zákon o obcích (obecní zřízení). Komentář*. Praha, 2008, s. 544.

¹²² ČESKO. Nařízení č. 397 Vlády České republiky ze dne 10. června 1992, kterým se stanoví podrobnější úprava vztahů Policie České republiky k orgánům obcí a obecní policii. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 1992, částka 81, čl. 396-402. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=397/1992&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy> § 2 – 6.

obcích svěřuje danou pravomoc do rukou starosty, v praxi má pak přednost zákon o obcích, neboť se jedná o normu vyšší právní síly.¹²³

Pověřeným pracovníkem obce zařazeného do obecního úřadu může být např. *tajemník obecního úřadu*, který vyjma plnění úkolů na úseku přenesené působnosti obce, je dále povinen plnit i další úkoly, které mu uložilo zastupitelstvo, rada, nebo starosta obce s tím, že v žádném případě nemůže dojít k delegaci takových úkolů, které má na základě zákona o obcích zabezpečit zastupitelstvo, rada či starosta obce, a které jsou vrchnostenským projevem státní správy a samosprávy obce, pokud by zvláštní zákon nestanovil jinak.¹²⁴

¹²³ VEDRAL, J., VÁŇA, L., BŘEŇ, J., PŠENIČKA, S. *Zákon o obcích (obecní zřízení). Komentář.* Praha, 2008, s. 545.

¹²⁴ VEDRAL, J., VÁŇA, L., BŘEŇ, J., PŠENIČKA, S. *Zákon o obcích (obecní zřízení). Komentář.* Praha, 2008, s. 598.

5. Praktická část bakalářské práce

Město Ostrov se rozkládá na úpatí Krušných hor v Karlovarském kraji. Jeho vznik se traduje k roku 1331, kdy Jan Lucemburský udělil Ostrovu statut města. Novodobou historii města nejvíce ovlivnila v 20. století těžba uranové rudy v nedalekém městě Jáchymov. Tato událost započala průmyslovou éru města Ostrov, která sebou přinesla největší stavební rozvoj a příliv nových obyvatel za celou jeho dosavadní historii. Ráz města se začal postupně měnit až po roce 1989, kdy začala průmyslová výroba ve městě upadat. Do popředí se dostal veřejný zájem o rozvoj cestovního ruchu, a dále tvorba různorodých projektů, jejichž cílem je snížení míry nezaměstnanosti občanů města, např. výstavba průmyslové zóny.¹²⁵

Ke dni 1.1.2014 žije na území města Ostrov celkem 17 182 obyvatel. Území města je rozděleno na 11 katastrálních území, jejichž celková výměra činí 50,42 km². Město Ostrov se řadí mezi obce III. typu, tedy obce s rozšířenou působností. Zastupitelstvo města má 21 členů. Rada je ve městě zřízena, přičemž je složena z 5 členů zastupitelstva města. V rámci své činnosti si rada zřídila celkem 11 komisí, z nichž na úseku MZVP působí pouze *Komise sociálně právní ochrany dětí a protidrogové prevence*. Pro jednotlivé činnosti městského úřadu rada zřídila celkem 13 odborů. Na úseku MZVP působí zejména *odbor Dopravně správní, odbor Kanceláře starosty a odbor Sociálních věcí a zdravotnictví*. Odbor Dopravně správní se podílí zejména na úseku správního řízení při projednávání přestupků, pod záštitou tohoto odboru působí *komise k projednání přestupků*, odbor Kanceláře starosty společně se starostou plní řídicí úlohu při plnění úkolů spojených s dodržováním veřejného pořádku ve městě, a na závěr odbor Sociálních věcí a zdravotnictví se podílí mimo jiného na sociálních aspektech ochrany MZVP, např. spolupracuje s Probační a Mediační službou ČR při zařazování odsouzených k výkonu alternativních trestů.¹²⁶

Město Ostrov a jeho právní předpisy. Zastupitelstvo města je na tomto úseku velmi činné, důkazem je, že již v roce 1993 zřídilo tehdejší zastupitelstvo OZV č. 5/1993 městskou policii. Tato v současné době disponuje 16 strážníky a od roku 2014 nově i dvěma asistenty prevence kriminality, jejichž úkolem je práce s nepřízpůsobivými občany z řad etnických menšin. Ve městě Ostrov jde výhradně o romskou komunitu. Mezi soudobé právní předpisy upravující MZVP ve městě můžeme

¹²⁵ ZEMAN, L., *Dějiny města Ostrova*. Ronov nad Doubravou, 2001, s. 259.

¹²⁶ ČESKO. MĚSTO OSTROV. MO: *Ostrov, oficiální web města* [online]. MO © 2015 [cit. 2015-03-22]. Dostupné z WWW: <<http://www.ostrov.cz/>>

zmínit zejména OZV č. 5/2011, k zabezpečení MZVP při nabízení, poskytování a využití sexuálních služeb na veřejných prostranstvích, a dále pak OZV č. 5/2014, o zákazu požívání alkoholických nápojů na veřejném prostranství.¹²⁷

Ve městě Ostrov dále působí OOP, které je podřízeno KŘP ČR Karlovarského kraje. OOP bylo zřízeno KŘP ČR Karlovarského kraje k výkonu pořádkové služby. Na dotyčném OOP je zařazeno celkem 45 policistů, z čehož pouze 32 policistů je určeno k přímému výkonu služby, ať již formou hlídkové nebo občůzkové služby.

Vyjma výše uvedených orgánů působí ve městě i mnoho neziskových organizací, které se starají o různé potřeby místních obyvatel. Mezi nejvýznamnější neziskovou organizací na úseku MZVP ve městě patří *Oblastní charita Ostrov*, působící pod záštitou Římskokatolické církve. Jejím účelem je poskytování sociálních služeb všeho druhu pro sociálně slabé a vyloučené občany.

Ostatní neziskové organizace se ve městě věnují výhradně volnočasovým aktivitám, jde především o *Městský dům dětí a mládeže*, a dále různé sportovní kluby, např. fotbalový, volejbalový, atd. V jistém slova smyslu lze hovořit o preventivně výchovné činnosti těchto organizací na úseku MZVP pro občany města.

5.1 Případová studie z prostředí města Ostrov

Na konci roku 2010 v katastrálním území Horní Žďár, jenž je jedním z 11 katastrálních území města Ostrov, začaly nabízet podél hlavní pozemní komunikace ženy ze sociálně slabých rodin motoristům sexuální služby.

Činnost dotyčných žen sebou přinesla mnoho nežádoucích jevů, které v dané lokalitě začaly narušovat řádný chod společnosti, konkrétně se jednalo o hromadící se odpadky okolo hlavní pozemní komunikace a blízkých lokalit, kam prostitutky se svými zákazníky zajížděly, za účelem poskytování sexuálních služeb. Dalším problémem bylo nevhodné oblečení dotyčných žen, které pohoršovalo místní občany a často vulgární chování vůči svému okolí. Těchto nepříznivých vlivů si všimli nejen samotní občané, ale i vedení města. Přesto první podnět k řešení vzniklé situace přišel od místních občanů, kteří začali psát stížnost zastupitelům města a starostovi, ve kterých upozorňovali na výše uvedené problémy.

Řešení vzniklé situace proběhlo ve čtyřech na sebe navazujících etapách. V první etapě, která se dá označit etapou přípravnou, zastupitelé a starosta

¹²⁷ ČESKO. MĚSTO OSTROV. MO: *Ostrov, oficiální web města* [online]. MO © 2015 [cit. 2015-03-22]. Dostupné z WWW: <<http://www.ostrov.cz/>>

nashromáždili veškeré stížnosti od místních občanů, aby následně provedli jejich analýzu, a lépe pochopili vzniklý problém. Součástí této analýzy byla i právní kvalifikace řešené problematiky.

V obecné rovině byly vzniklé nepříznivé jevy spojené s prostitucí kvalifikovány jako *přestupky proti veřejnému pořádku* podle ust. § 47 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, jako vzbuzení veřejného pohoršení, případně podle ust. § 47 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, jako znečištění veřejného prostranství či zanedbání úklidu veřejného prostranství, další jednání bylo možné kvalifikovat jako *přestupky proti občanskému soužití* podle ust. § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, v případech, že došlo k ublížení na cti tím, že byl dotyčný občan uražen nebo vydán v posměch, nebo podle ust. § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, pokud došlo k úmyslnému narušení občanského soužití schválnostmi nebo jiným hrubým jednáním. V několika případech bylo možné jednání dotyčných žen kvalifikovat i jako *přestupky na úseku dopravy* podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., pro porušení povinností vyplývajících z ust. § 4 a § 53 téhož zákona.

Následující druhá etapa spočívala v přijetí adekvátních opatření k zamezení výše popsaných protiprávních jednání. Tuto etapu bych označil jako etapu prozatímní. V první řadě se jednalo o opatření přímá, která občané pocítili ihned. To znamená, že vedení města v čele se starostou zaúkolovalo prvotně strážníky městské policie, aby v problémové lokalitě zvýšili kontrolní činnost. V dalším kroku starosta požádal při řešení vzniklého problému o spolupráci místně příslušné OOP, které v dané lokalitě okamžitě zintenzivnilo výkon hlídkové a obchůzkové služby. Těmito opatřeními se podařilo poměrně v krátkém čase snížit počet výše vyjmenovaných přestupkových jednání. Základním problémem však zůstalo, že učiněná opatření řešila pouze jevy spojené s provozováním prostituce, ale ne prostituci samotnou.

Samotná prostituce byla řešena až ve třetí etapě, kterou bych nazval etapou normotvornou. V této etapě bylo zapotřebí vytvoření právní normy, která by v uvedené lokalitě přímo prostituci zakázala, čímž by došlo i k odstranění nepříznivých vlivů s ní spojených. Proces tvorby takovéto právní normy byl následující. Rada města (starosta a další radní) připravili potřebné podklady k řešené problematice na nejbližší zasedání zastupitelstva města. Na toto zasedání byl přizván i vedoucí OOP, jako poradce na úseku veřejného pořádku ve městě. Po projednání celé problematiky na dotyčném zasedání, se zastupitelstvo města usneslo k vydání OZV č. 5/2011, k zabezpečení MZVP při nabízení, poskytování a využití sexuálních služeb na veřejných prostranstvích (viz *Příloha č. 2*). Vydáním této právní normy došlo k regulaci

prostituce, která spočívala v jejím přímém zákazu, v konkrétních lokalitách města Ostrov. Mezi vytyčené lokality patřilo v první řadě katastrální území města Ostrov, Horní Žďár.

V poslední etapě, kterou bych označil, jako konečnou, bylo zapotřebí, zajistit dodržování vydané OZV č. 5/2011. Tímto úkolem byli pověřeni strážníci městské policie a policisté OOP ve městě Ostrov. Je důležité zmínit, že přijetím dotyčné OZV dostali konečně policisté a strážníci pravomoc řešit již samotný problém, a ne pouze jeho vzniklé následky. V praxi pak policisté OOP porušení vydané OZV dotyčnými ženami kvalifikovali jako *přestupek na úseku ostatních přestupků proti pořádku v územní samosprávě* podle ust. § 46 odst. 2 zákona o přestupcích, který v rámci součinnosti podle ust. § 58 odst. 1 zákona o přestupcích, oznamovali místně příslušnému správnímu orgánu, tedy na odbor dopravně správní, městského úřadu Ostrov, k projednání. V případě, že tento způsob řešení vzniklé situace nezjednal nápravu, mohli policisté obvodního oddělení policie přistoupit k radikálnějšímu řešení, při kterém, dotyčnou ženu *omezili na osobní svobodu, tzv. zajistili* podle ust. § 26 odst. 1 písm. f) zákona o Policii ČR, neboť byla přistižena při jednání, které má znaky správního deliktu, a nastala zde důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat. Takovéto zajištění trvalo do doby, než pominuli jeho důvody, maximálně však 24 hodin.

Strážníci městské policie jednání dotyčných žen kvalifikovali stejným způsobem jako policisté OOP s tím rozdílem, že v jejich pravomoci bylo řešit dotyčné protiprávní jednání na místě v blokovém řízení podle ust. 84 odst. 1 zákona o přestupcích. V případě, že nebyly splněny podmínky pro vyřešení přestupku v blokovém řízení, sepsali strážníci s dotyčnou ženou oznámení o přestupku, které oznámili podle ust. § 10 odst. 2 zákona o obecní policii místně příslušnému správnímu orgánu, tedy na odbor dopravně správní, městského úřadu Ostrov, k projednání. V případě, že výše popsaným způsobem strážníci nezjednali na místě nápravu a i přes opakovanou výzvu dotyčná žena pokračovala ve svém protiprávním jednání, které v dotyčné lokalitě narušovalo veřejný pořádek, využili svého zákonného oprávnění a dotyčnou ženu *předvedli* podle ust. § 13 odst. 3 zákona o obecní policii na OOP v Ostrově. Zde po zvážení závažnosti protiprávního jednání dotyčné ženy bylo rozhodnuto buď o jejím zajištění podle výše uvedeného paragrafového znění, nebo o jejím propuštění na svobodu.

Závěrem je nutné doplnit, že při řešení vzniklé situace byly využity i služby oblastní charity Ostrov, zejména pak její program pomoci pro sociálně vyloučené jedince, a dále odboru sociálních věcí a zdravotnictví městského úřadu Ostrov. Úkolem

těchto subjektů bylo pokusit se o začlenění problémových žen mezi spořádané občany města.

Na uvedeném příkladu je zcela patrné, že každý orgán má své zákonem svěřené pravomoci. V případě, že by měl být řešen vzniklý problém každým subjektem zvlášť, je velmi pravděpodobné, že by jeho řešení bylo velmi zdlouhavé a problematické. Zároveň pravděpodobnost vyřešení vzniklého problému by byla o mnoho nižší, než při plném zapojení všech zainteresovaných subjektů.

5.3 Výzkum místních záležitostí veřejného pořádku v podmínkách města Ostrov

5.3.1 Hypotézy

Ve výzkumu pracuji se **základní hypotézou**, ve které předpokládám, že *„Současný systém ochrany veřejného pořádku v podmínkách města Ostrov je neefektivní.“*

K ověření základní hypotézy pracuji dále se třemi **pracovními hypotézami**, ve kterých předpokládám, že:

H I. *„U občanů města Ostrov převažuje nespokojenost se současným stavem a úrovní veřejného pořádku.“*

H II. *„Občané města Ostrova se necítí bezpečně.“*

H III. *„Činnost základního útvaru Policie ČR, městské policie a orgánů města Ostrova je na úseku ochrany veřejného pořádku ve městě z pohledu občanů nedostačující.“*

5.3.2 Výzkumný vzorek

Výzkumný vzorek tvořilo celkem 32 respondentů, z řad občanů města Ostrov. Věk respondentů se pohyboval v rozmezí od 18tého roku až do důchodového věku (viz *Tabulka č. 1*)

Tabulka č. 1 - Složení výzkumného vzorku podle pohlaví a stáří respondentů

Věk respondentů	Muži	Ženy	Celkem
18 – 30 let	5	2	7
31 – 40 let	6	3	9
41 – 50 let	8	1	9
51 a více let	2	5	7
Celkem	21	11	32

* Vlastní zdroj

5.3.3 Popis sběru dat

Výzkum probíhal v prostředí města Ostrov od poloviny měsíce února 2015 až do poloviny měsíce března 2015. Mezi občany města Ostrov bylo redistribuováno skrze určená místa celkem 150 tištěných dotazníků. Mezi určená místa bylo zvoleno OOP v Ostrově, podatelna městského úřadu v Ostrově a infocentrum města Ostrov. Na určených místech byla domluvena spolupráce vždy s jednou konkrétní osobou, která byla proškolená, jak správně tištěný dotazník vyplnit. Tato osoba byla odpovědná za redistribuci dotazníků mezi občany města Ostrov. Z celkového počtu 150 tištěných dotazníků se vrátilo zpět celkem 32 správně vyplněných dotazníků.

5.3.4 Výsledky výzkumu

Spokojenost se současnou úrovní a stavem veřejného pořádku v podmínkách města Ostrov zjišťovaly otázky č. 2 a č. 3 (viz *Příloha č. 1, Dotazník*). Z toho otázka č. 2 se věnovala pojmu spojenosti se zajišťováním ochrany veřejného pořádku ve městě Ostrov v denní době a otázka č. 3 v noční době.

K otázce č. 2, která zkoumala spokojenost občanů města se zajišťováním ochrany veřejného pořádku ve městě Ostrov v denní době. Z celkového počtu 32 respondentů, 3 odpověděli, že jsou velmi spokojeni, 22 je spíše spojeno, 3 jsou spíše nespokojeni a 4 jsou nespokojeni.

K otázce č. 3, která zkoumala spokojenost občanů města se zajišťováním ochrany veřejného pořádku ve městě Ostrov v noční době. Zde z celkového počtu 32 respondentů, 2 uvedli, že jsou velmi spokojeni, 18 je spíše spokojeno, 6 je spíše nespokojeno a zbylých je 6 nespokojeno.

Pracovní hypotéza č. I „*Předpokládám, že u občanů města Ostrov převažuje nespokojenost se současným stavem a úrovní veřejného pořádku*“ se **nepotvrdila**.

Pocit bezpečí u občanů města Ostrov zjišťovala otázka č. 1 (viz *Příloha č. 1, Dotazník*). Zde z celkového počtu 32 respondentů, 1 označil, že se cítí velmi bezpečně, 19 docela bezpečně, 7 nijak zvlášť bezpečně, a zbylých 5 se necítí vůbec bezpečně.

Pracovní hypotéza č. II „*Předpokládám, že občané města Ostrov se necítí bezpečně*“ se **nepotvrdila**.

Činnost OOP, městské policie a orgánů města Ostrov na úseku ochrany veřejného pořádku ve městě zjišťovaly a zároveň hodnotili otázky č. 4, 5 a 6 (viz Příloha č. 1, Dotazník). Z toho otázka č. 4 se věnovala OOP, otázka č. 5 městské policii a otázka č. 6 orgánům města. V uvedených otázkách respondenti hodnotili činnost dotyčných orgánů na úseku ochrany veřejného pořádku na stupnici od 1 až do 10, přičemž hodnota „1“ označovala maximální nespokojenost a hodnota „10“ maximální spokojenost.

K otázce č. 4. Činnost OOP na úseku ochrany veřejného pořádku ve městě byla respondenty ohodnocena na výslednou hodnotu (**6,3**), přičemž s činností dotyčného orgánu panuje větší spokojenost mezi muži (6,9) než mezi ženami (5,4).

K otázce č. 5. Činnost městské policie na úseku ochrany veřejného pořádku ve městě byla respondenty ohodnocena na výslednou hodnotu (**5,3**), přičemž s činností dotyčného orgánu panuje větší spokojenost mezi ženami (6,1) než mezi muži (4,8).

K otázce č. 6. Činnost orgánů města Ostrov na úseku ochrany veřejného pořádku ve městě byla respondenty ohodnocena na výslednou hodnotu (**5,1**), přičemž s činností dotyčného orgánu panuje větší spokojenost mezi muži (5,6) než mezi ženami (4).

Pracovní hypotéza č. III „*Předpokládám, že činnost základního útvaru Policie ČR, městské policie a orgánů města Ostrova je na úseku ochrany veřejného pořádku ve městě z pohledu občanů nedostačující*“ se **potvrdila**.

K závěru u pracovní hypotézy č. III jsem dospěl na základě vyhodnocení otázek č. 4, 5 a 6, kdy zjištěné hodnoty poukazují spíše na průměrné až podprůměrné hodnoty, které jsou z mého pohledu absolutně nedostačující pro vyslovení tvrzení, že činnost dotyčných orgánů je na úseku ochrany veřejného pořádku ve městě dostačující.

Základní hypotéza „*Předpokládám, že současný systém ochrany veřejného pořádku v podmínkách města Ostrov je neefektivní*“ nelze na základě výsledku výzkumu ani potvrdit, ale ani vyvrátit.

Z výzkumu vyplynulo, že občané města Ostrov se ve svém městě cítí docela bezpečně, s úrovní a stavem veřejného pořádku ve městě jsou spíše spokojeni, a to hlavně v denní dobu, avšak činnost orgánů odpovědných za ochranu veřejného pořádku ve městě je hodnocena spíše průměrně až podprůměrně, což je velmi nelichotivé zjištění, kterému by bylo dobré věnovat další pozornost.

Základním cílem provedeného dotazníkového šetření bylo zhodnocení současného systému ochrany veřejného pořádku ve městě Ostrov. Tomuto se věnovali otázky č. 1 až č. 6 (viz *Příloha č. 1*, Dotazník). Sekundárním cílem dotazníkového šetření bylo zjištění názorů místních občanů na aktuální problémové lokality města Ostrov, a dále názorů na negativní vlivy, které svým charakterem narušují veřejný pořádek ve městě Ostrov. Tomuto se dále věnovali otázky č. 7, 8 a 9 (viz *Příloha č. 1*, Dotazník).

Otázka č. 7, zjišťovala, zdali občané města Ostrov znají lokalitu, kde pociťují snížený pocit bezpečí o svoje zdraví nebo majetek. Z celkového počtu 32 respondentů, 22 označilo odpověď „**ano**“, 4 označili odpověď „**ne**“, a dalších 6 zvolilo možnost „**nevím**“. Z dotazníkového šetření vyplynulo, že občané města Ostrov nejvíce pociťují snížený pocit bezpečí o svoje zdraví nebo majetek v ul. Krušnohorská, Májová, Kollárova, Na Příkopě, a na Mírovém náměstí.

Otázka č. 8, obecně zjišťovala, který jev má nejvýznamnější vliv na narušování veřejného pořádku ve městě Ostrov. Z celkového počtu 32 respondentů, 19 vidí největší problém v **sociálních ubytovnách**, dalších 9 v **hernách**, 3 v **Mírovém náměstí** a zbylý jeden zvolil možnost „**Nevím**“. Zvolené odpovědi zcela korespondují s označenými problémovými lokalitami v otázce č. 7, neboť ve všech uvedených lokalitách se označené jevy vyskytují.

Otázka č. 9 dále zjišťovala kritéria, která nejvíce negativně ovlivňují veřejný pořádek ve městě Ostrov. Z celkového počtu 32 respondentů, 9 vidí největší problém v **nezaměstnanosti**, dalších 19 v **užívání drog a alkoholu**, 2 v **multikulturnosti obyvatelstva**, a zbylí 2 v **absenci respektu vůči svému okolí**.

Shrnuli získané informace z otázek č. 7, 8 a 9 docházím k závěru, že občané města Ostrov vidí největší problém v sociálních ubytovnách a hernách. Tyto místa spojují zejména s nezaměstnanými, a s osobami užívajícími ve značné míře drogy a alkohol. Ze své policejní praxe mohou říci, že v uvedených lokalitách (viz vyhodnocení otázky č. 7) se všechny popsání věci vyskytují ve zvýšené míře. Dále nemohu popřít fakt, že dotyčné lokality se z dlouhodobého hlediska vyznačují zvýšeným nápadem trestné činnosti, zejména majetkového a násilného charakteru.

Závěr

Hlavním cílem zadané bakalářské práce bylo definovat problematiku zajišťování ochrany veřejného pořádku v prostředí České republiky, a to především z hlediska existujících mechanismů, které k tomuto účelu poskytuje právní řád veřejnopořádkovým činitelům.

Analýzou vybrané odborné literatury došlo v první řadě k vymezení pojmu „veřejného pořádku“ a jeho pojmosloví. Tomuto se samostatně věnovala kapitola č. 2. Syntézou získaných poznatků z analýzy vybrané odborné literatury došla práce k závěru, že zajištění veřejného pořádku ve společnosti patří mezi základní povinnosti každého demokratického státu. Samotná ochrana veřejného pořádku je realizována skrze dvě základní formy. V té první, kterou odborná literatura označuje jako *normotvornou*, dochází k vytváření právních norem, které stanovují postavení jednotlivých veřejnopořádkových činitelů při jeho ochraně, včetně jejich práv a povinností. Na toto navazuje forma druhá, která je odbornou literaturou označována jako forma *výkonná*. V rámci výkonu druhé formy dochází k vymezení pravomocí a působností jednotlivých veřejnopořádkových činitelů v procesu jeho ochrany, právního postavení jejich pracovníků, jakož i postavení samotných občanů. Výše popsany mechanismus se dá označit jako ucelený systém, jehož účelem je chránit veřejný pořádek na celém území České republiky. Podrobnou analýzou dotyčného systému docházím k závěru, že na jeho úplném vrcholu stojí zákonodárné sbory, které se podílejí výhradně na jeho normotvorné ochraně. Tyto sbory dále stanovují, že na výkonné formě ochrany veřejného pořádku se ze zákona podílí výhradně Policie ČR a jednotlivé obce se svými orgány. Komplexní charakteristice orgánů zabývajících se výkonnou formou ochrany veřejného pořádku jsou pak věnovány samostatné kapitoly č. 3 a č. 4 této práce.

Praktickým výstupem zadané práce byla analýza problematiky zajišťování tzv. MZVP v prostředí města Ostrov. Tato se v první řadě věnovala veřejnopořádkovým činitelům z prostředí města Ostrov, konkrétně se v první řadě jednalo o samotné město Ostrov a jeho orgány, dále o OOP, a na závěr o místní neziskové organizace. Činnost uvedených subjektů na úseku zajišťování MZVP byla prezentována na konkrétní řešené problematice z prostředí města. Byla vybrána problematika prostituce a s ní spojenými nepříznivými protispolečenskými jevy. Praktický příklad ukázal, že každý veřejnopořádkový činitel, který na území města působí, má k řešení vzniklého problému určité pravomoci. Na základě provedené kazuistiky tato práce dochází k závěru, že

vzniklé bezpečnostní problémy lze nejefektivněji řešit pouze za předpokladu aktivní spolupráce všech zainteresovaných veřejnoprávních činitelů ve městě.

Na úplném závěru praktické části zadané bakalářské práce byl proveden kvantitativní dotazníkový výzkum zaměřený na zjištění pohledu občanů města Ostrov na současný stav veřejného pořádku ve městě. Provedeným výzkumem bylo zjištěno, že současný stav veřejného pořádku ve městě Ostrov je zhruba na průměrné úrovni. Výsledek výzkumu mne jako autora práce nijak nepřekvapil, neboť můj pohled na současný stav veřejného pořádku ve městě je velice podobný.

Po shrnutí všech nashromážděných znalostí a zkušeností s řešenou problematikou docházím, jako autor této práce k závěru, že koncepce současného systému ochrany veřejného pořádku na území České republiky je velmi dobře koncipována. Obecně se dá říci, že současný systém klade značný důraz na samostatnost a aktivní přístup jednotlivých veřejnoprávních činitelů. Vzájemná spolupráce dotčených veřejnoprávních činitelů při ochraně veřejného pořádku je absolutní nezbytností, neboť izolované působení a samostatný postup dotčených činitelů při plnění úkolů na úseku ochrany veřejného pořádku, je do značné míry odsouzen k neúspěchu, či značnému snížení efektivnosti prováděných opatření. Jejich vzájemná spolupráce se vyznačuje výhradně dobrovolností, což je podle mého názoru zároveň i největší slabinou celého systému, neboť v praxi často dochází k situacím, kdy se jednotlivý veřejnoprávní činitel snaží zbavit odpovědnosti za řešení vzniklého bezpečnostního problému, a tento si mezi sebou předávají s očekáváním, že ho vyřeší ten druhý. Osobně si nemyslím, že by za vzniklý problém mohl samotný systém. Problém spíše vidím v samotných veřejnoprávních činitelích a jejich ochotě vzniklé problémy řešit. Mnohdy za tím stojí chabé právní vědomí konkrétních úředníků, strážníků či policistů, jindy se jedná o prostou pohodlnost a usnadnění si své práce. Svůj názor stavím na podkladě své několikaleté osobní praxe a nabytých zkušeností s řešenou problematikou ve městě Ostrov.

Osobně si nemyslím, že by popisovanou slabinu v systému ochrany veřejného pořádku odstranila změna zákona, či zakotvení právní vynutitelnosti spolupráce mezi jednotlivými veřejnoprávními činiteli. Řešení vidím ve zdokonalení současného systému vzdělávání a změně osobního přístupu jednotlivých úředníků, strážníků a policistů k problematice veřejného pořádku.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. BANDŽAK, J., *Správní právo - obecná část*. 1. Vydání. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2011. 288 s. ISBN 978-80-7452-021-1.
2. ČERMÁK, D., *Spolupráce, partnerství a participace v místní veřejné správě: význam, praxe, příslib*. 1. Vydání. Praha : Sociologické nakladatelství (SLON), 2011. 181 s. ISBN 978-80-7419-067-4.
3. ČERNOHORSKÝ, J., *Příručka pro člena zastupitelstva obce po volbách 2014*. 1. Vydání. Praha : Svaz měst a obcí České republiky, 2014. 206 s. ISBN 978-80-905421-2-9.
4. ČMEJREK, J., *Obce a regiony*. 1. Vydání Praha : Alfa Nakladatelství, 2008. 165 s. ISBN 978-80-87197-00-4.
5. HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha : Leges, 2009, 368 s. ISBN 978-80-87212-15-8.
6. HRUDKA, J., *Organizace a činnost policejních služeb: stav k 1.1.2012*. Praha : Police history, 2012. 233 s. ISBN 978-80-86477-56-5.
7. KOČÍ, R., *Obecní samospráva v České republice: praktická příručka s judikaturou*. 1. Vydání. Praha : Leges, 2012. 240 s. ISBN 978-80-87576-28-1.
8. MACEK, P., *Bezpečnostní služby*. 2. Vydání. Praha : Police History, 2008. 145 s. ISBN 978-80-86477-48-0.
9. MACEK, P., FILÁK, A. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha : Police History, 2002. 97 s. ISBN 80-86477-10-X.
10. MACEK, P., ZÁMEK, D., *Policie a hromadná narušení veřejného pořádku*. Praha : PA ČR, 2007, 110 s. ISBN 978-80-7251-264-5.
11. PIKNA, B., *Vnitřní bezpečnost a veřejný pořádek v evropském právu: (oblast policejní a justiční spolupráce)*. 3. Vydání. Praha : Linde, 2006. 479 s. ISBN 80-7201-619-9.
12. ŠÁMAL, P., *Trestní řád. Komentář*. 7. vydání. Praha : C. H. Beck, 2013, 4700 s. ISBN 978-80-7400-465-0.
13. VANGELI, B. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2014, 483 s. ISBN 978-80-7400-543-5.

14. VEDRAL, J., VÁŇA, L., BŘEŇ, J., PŠENIČKA, S., *Zákon o obcích (obecní zřízení) komentář*. 1. Vydání. Praha : C. H. Beck, 2008. 876 s. ISBN 978-80-7179-597-1.
15. VETEŠNÍK, P., *Obecní policie*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. 330 s. ISBN 978-80-7380-463-3.
16. ZEMAN, L., *Dějiny města Ostrova*. 1. Vydání. Ronov nad Doubravou : Triality, 2001. 370 s. ISBN 80-902786-8-X.

Elektronické zdroje

1. BEZPEČNOSTNÍ SBORY. Moderní formy a prostředky spolupráce Policie České republiky s obcemi, právníckými a fyzickými osobami. *Bezpecnostni-sbory.wbs.cz* [online]. © 2009 [cit. 2015-01-20]. Dostupné z WWW: <<http://bezpecnostni-sbory.wbs.cz/clanky/3-2009/Spoluprace.htm>>.
2. ČESKO. MĚSTO OSTROV. *MO: Ostrov, oficiální web města* [online]. MO © 2015 [cit. 2015-03-22]. Dostupné z WWW: <<http://www.ostrov.cz/>>
3. ČESKO. POLICIE ČR. *PČR: Policie České republiky* [online]. PČR © 2015 [cit. 2015-01-02]. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/>>
4. POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. Co je to Community policing. *Policie.cz* [online]. © 2015 [cit. 2015-01-16] Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/clanek/co-je-to-community-policing.aspx>>.
5. POLICIE ČR. Ředitelství služby pořádkové policie. *Policie.cz* [online] © 2014 [cit. 2015-01-04] Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/clanek/reditelstvi-sluzby-poradkove-policie-268814.aspx>>
6. NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR. Státní správa a samospráva. *Ptejteseknihovny.cz* [online]. © 2004-2014 [cit. 2015-03-10]. Dostupné z WWW: <<http://www.ptejtese knihovny.cz/dotazy/statni-sprava-a-samosprava>>.

Legislativní dokumenty

1. ČESKO. Zákon č. 553 České národní rady ze dne 6. prosince 1991 o obecní policii. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 1991, částka 104, čl. 548-556. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=553/1991&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>

2. ČESKO. Zákon č. 1 České národní rady ze dne 16. prosince 1992 Ústava České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 1992, částka 1, čl. 1-2. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=1/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>
3. ČESKO. Zákon č. 128 Parlamentu České republiky ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecní zřízení). In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2000, částka 38, čl. 128-130. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-akonu/SearchResult.aspx?q=128/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>
4. ČESKO. Zákon č. 283 České národní rady ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 2008, částka 91, čl. 273-274. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=273/2008&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>.
5. ČESKO. Nařízení č. 397 Vlády České republiky ze dne 10. června 1992, kterým se stanoví podrobnější úprava vztahů Policie České republiky k orgánům obcí a obecní policii. In *Sbírka zákonů České republiky a mezinárodních smluv*. 1992, částka 81, čl. 396-402. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=397/1992&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>

Ostatní zdroje

Kromě výše uvedených zdrojů byly při zpracování bakalářské práce využity následující materiály:

- interní akty řízení Policie ČR
1. ČESKO. POLICEJNÍ PREZIDIUM. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 180 ze dne 28. listopadu 2012 o plnění základních úkolů služby pořádkové policie.

Seznam příloh

Příloha I – Dotazník

Příloha II – Obecně závazná vyhláška č. 5/2011 města Ostrov, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku při nabízení, poskytnutí a využití sexuálních služeb na veřejných prostranstvích

Seznam zkratek

KŘP ČR – Krajské ředitelství Policie ČR

Ministerstvo vnitra – Ministerstvo vnitra České republiky

MOP – místní oddělení Policie ČR

MZVP – místní záležitosti veřejného pořádku

Nařízení – nařízení vlády České republiky č. 397/1992 Sb., kterým se stanoví
podrobnější úprava vztahů Policie ČR k orgánům obcí a obecní policii

NO – nařízení obce

Oddělení – tímto jsou myšleny obvodní (místní) oddělení Policie ČR

OOP – obvodní oddělení Policie ČR

OZV – obecně závazná vyhláška obce

Parlament ČR – Parlament České republiky

Policie ČR – Policie České republiky

Pořádková služba – služba pořádkové Policie ČR

Práce – tímto je myšlena tato „Bakalářská práce“

ŘSPP - Ředitelství služby pořádkové policie

Ústava ČR – ústavní zákon č. 1/1993 Sb., ústava České republiky

Zákon o obcích – zákon č. 128/2008 Sb., o obcích (obecní zřízení)

Zákon o obecní policii – zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii

Zákon o Policii ČR – zákon č. 273/2008 Sb., o policii České republiky

Zákon o přestupcích – zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích

Seznam tabulek a grafů

Tabulka č. 1:

Složení výzkumného vzorku podle pohlaví a stáří respondentů

Věk respondentů	Muži	Ženy	Celkem
18 – 30 let	5	2	7
31 – 40 let	6	3	9
41 – 50 let	8	1	9
51 a více let	2	5	7
Celkem	21	11	32

Přílohy

Příloha I

Dotazník

Vážená paní, vážený pane,

dovolte mi obrátit se na Vás s prosbou o vyplnění tohoto dotazníku, jehož účelem je zjistit názor veřejnosti na současný systém ochrany veřejného pořádku ve Městě Ostrov. Jmenuji se Michal Netrval a v současné době studuji posledním rokem na *Vysoké škole Evropských a regionálních studií* ve městě Příbram, studijní obor *Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě*. Dotazníkové šetření bude použito jako podklad pro zpracování praktické části bakalářské práce na téma „**Systém ochrany veřejného pořádku v podmínkách Města Ostrov**“. Dotazníkové šetření je zcela anonymní, všechny Vámi poskytnuté údaje budou využity pouze k tvorbě zadané bakalářské práce. Prosim Vás o pečlivé zodpovězení všech otázek dotazníku. Samotné vyplnění je velmi jednoduché, v jednotlivých otázkách vždy zaškrtněte pouze jednu variantu, která nejvíce vystihne Vaši odpověď. Vyplněný dotazník zanechte u odpovědné osoby.

Předem děkuji za Vaši vstřícnost a spolupráci při vyplnění mého dotazníku.

1. Jak bezpečně se ve Městě Ostrov cítíte?

Velmi bezpečně Docela bezpečně Nijak zvlášt' bezpečně

Necítím se vůbec bezpečně

2. Jak jste obecně spokojeni se způsobem zajišťování ochrany veřejného pořádku ve městě Ostrov v **denní době?**

Velmi spokojený Spíše spokojený Spíše nespokojený Nespokojený

3. Jak jste obecně spokojeni se způsobem zajišťování ochrany veřejného pořádku ve městě Ostrov v **noční době?**

Velmi spokojený Spíše spokojený Spíše nespokojený Nespokojený

4. Jak byste zhodnotili na stupnici od 1 až do 10 svoji spokojenost s činností policistů obvodního oddělení Policie České republiky, na úseku ochrany veřejného pořádku, ve Městě Ostrov? (1 – maximálně nespokojený, 10 – maximálně spokojený)

Zde vepište Vámi zvolený stupeň spokojenosti:.....

5. Jak byste zhodnotili na stupnici od 1 až do 10 svoji spokojenost s činností strážníků městské policie, na úseku ochrany veřejného pořádku, ve Městě Ostrov? (1 – maximálně nespokojený, 10 – maximálně spokojený)

Zde vepište Vámi zvolený stupeň spokojenosti:.....

6. Jak byste zhodnotili na stupnici od 1 až do 10 svoji spokojenost s činností orgánů Města Ostrov na úseku ochrany veřejného pořádku ve městě? Orgány jsou myšleny: starosta, zastupitelstvo města a rada města. (1 – maximálně nespokojený, 10 – maximálně spokojený)

Zde vepište Vámi zvolený stupeň spokojenosti:.....

7. Znáte ve městě Ostrov lokalitu, kde pociťujete snížený pocit bezpečí o svoje zdraví či majetek?

Ano

Ne

Nevím

Pokud „Ano“, zde uveďte jakou:.....

8. Jakou současnou lokalitu byste z pohledu narušování veřejného pořádku označili ve městě Ostrov jako nejrizikovější?

Sociální ubytovny

Herny

Mírové náměstí

Zámecký park

Supermarkety

Autobusové zastávky

Nevím

9. Jaké kritérium podle Vás nejvíce negativně ovlivňuje veřejný pořádek ve městě Ostrov?

Nezaměstnanost

Užívání drog a alkoholu

Multikulturnost obyvatelstva

Absence respektu k svému okolí

Nevím

10. Pohlaví:

Muž

Žena

11. Věk:

18 – 30 let

31 – 40 let

41 – 50 let

51 a více let

Děkuji za Váš čas.

Příloha II

MĚSTO OSTROV

Obecně závazná vyhláška č. 5/2011,

k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku při nabízení, poskytnutí a využití sexuálních služeb na veřejných prostranstvích

Zastupitelstvo města Ostrov se na svém zasedání dne 18. května 2011 usnesením č. 126/11 usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Cíl a předmět obecně závazné vyhlášky

- 1) **Cílem** této obecně závazné vyhlášky (dále jen „vyhláška“) je vytvoření opatření směřujících k ochraně před nabízením, sjednáváním, provozováním a využíváním sexuálních služeb, zabezpečení místních záležitostí jako stavu, který umožňuje pokojné soužití občanů i návštěvníků obce, vytváření příznivých podmínek pro život v obci a vytváření estetického vzhledu obce.
- 2) **Předmětem** této vyhlášky je regulace činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou zdraví, a směřující k ochraně před následnými škodami a újmami působenými narušováním veřejného pořádku, hodnot, které jsou chráněny obcí jako územním samosprávným celkem.

Čl. 2

Vymezení činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku

Činností, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku je nabízení, sjednávání, provozování a využívání sexuálních služeb.

Čl. 3

Místa a čas pro konání vymezených činností

Činnosti uvedené v Čl. 2 jsou zakázány na všech veřejných prostranstvích, která se nacházejí na území města Ostrov.

Čl. 4

Zrušovací ustanovení

(1) Zrušuje se obecně závazná vyhláška č. 3/2005, k zabezpečení místních záležitosti veřejného pořádku při nabízení a poskytování sexuálních služeb na veřejných prostranstvích, která nabyla účinnosti dnem 15. dubna 2005.

(2) Zrušuje se Část pátá Čl. V obecně závazné vyhlášky města Ostrov č. 7/2005, kterou se mění obecně závazná vyhláška č. 1/2004, o místním poplatku za užívání veřejného prostranství a mění a ruší některé další obecně závazné vyhlášky města Ostrov, která nabyla účinnosti dnem 25. listopadu 2005.

Čl. 5

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. června 2011.

.....

Milan Matějka v. r.

místostarosta

.....

Bc. Pavel Čekan v. r.

starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne: